

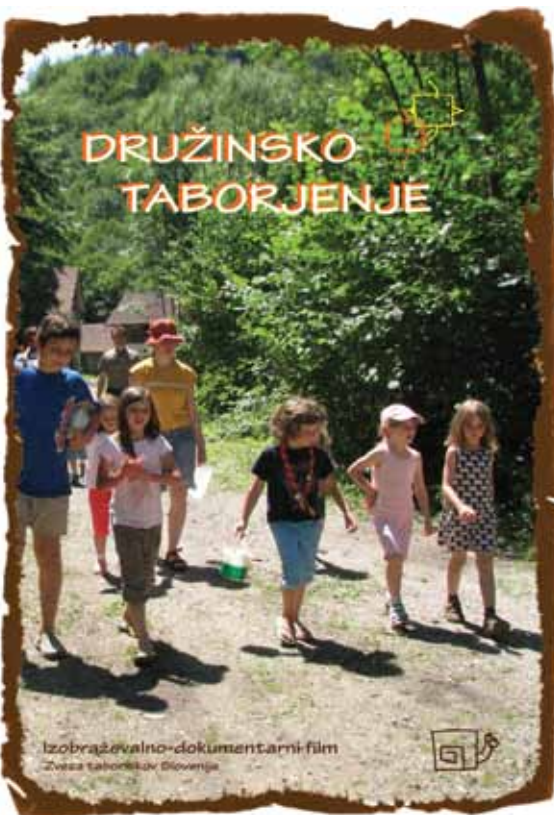
Priloga eduAkcija

Lučka miru po Sloveniji

Intervju: Nadja Džankovič Cirar

Film Družinsko taborjenje

Zveza tabornikov Slovenije je s podporo Fundacije za šport pripravila izobraževalno-dokumentarni film »Družinsko taborjenje«. Film skozi dnevni ritem bivanja in dejavnosti na družinskem taboru Rodu Bičkova skala osvetljuje predvsem socializacijske učinke in medgeneracijsko sodelovanje v družini in med taborečimi, poudarja naravo kot pristno bivalno okolje ter približa koncepte naravnega in izkustvenega učenja.

Izobraževalni film je namenjen vodstvom rodov kot pripomoček za organizacijo družinskih taborjenj, staršem kot vzpodbuda za udeležbo in spoznavanje »vrednot« taborništva ter drugim organizatorjem kot navdih in vodilo za izkoriščanje vseh učinkov, ki jih takšna dejavnost ponuja. DVD je za rodove na voljo v pisarni ZTS brezplačno, za izposajo pa ga bomo posredovali tudi nekaterim splošnim knjižnicam.

Tadej Pugelj

Luč miru iz Betlehema tudi v Šoštanju

Svojo dolgo in plemenito pot je Luč nadaljevala tudi po našem kraju. LMB smo skušali kar najbolj približati ljudem, zato smo na mestnem drsališču postavili stojnico in lučke delili med ljudi. Pomemben je podatek, da lučke nismo prodajali ampak smo jo brezplačno delili. Poleg je bila sicer škatla za prostovoljne prispevke, a je občutek vseeno boljši. V teh časih se miru res ne bi smelo prodajati, lahko pa se ga podari. V zadnjih predprazničnih dneh smo plamen miru ponesli še v naše največje podjetje, Termoelektrarno Šoštanj, k županu občine, Darku Menihu, in k ravnateljici osnovne šole Šoštanj. In kot pravi geslo letošnje akcije: "Kaj ti bo plamen, če srca ni zraven!?"

SiNi

Foto: SiNi

Februarski Tabor

Naslednja številka Tabora izide 12. februarja. Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu revija.tabor@gmail.com. Rok oddaje člankov je 24. januar.

Uredništvo

Uvodnik

Srce in LMB

Potihnil je decembrski vrvež in ugasnile so se praznične luči. Končno malo časa, da se ozremo nazaj, preden začnemo z iskanjem novih ciljev. Luč miru iz Betlehema (LMB) je tradicionalna akcija v decembru, ki s seboj prinese mnogo nasmejanih obrazov in novih prijateljev. Ampak letos se mi je vse zdelo tako drugače. Morda smo začeli stvari spreminjati, morda sem samo jaz bolj vpletena in zato gledam na stvari drugače. Nekaj zagotovo vem. Letos nas je že sama poslanica, ki spremlja LMB, nagovorila, da je bistvo v srcu, da moramo delati stvari s srcem. Z lučko smo želeli na nek način opozoriti tudi predsednika, ministre, župane in druge pomembne ljudi, da včasih pozabimo na srce in pozabimo delati s srcem.

Vsako leto imamo enak načrt, kaj moramo narediti, vendar pa je vsako leto nekaj drugače. Tudi za nas bo držalo, da se z izkušnjami učimo. Vseeno se mi zdi, da je na Dunaju vse tako drugače, sproščeno in enostavno. Pohvaliti moram organizatorje sprejemov, saj želijo stvari spremeniti. Tako so bile letos v Ljubljani delavnice, ki pa - se mi zdi - da vseeno niso dosegle zastavljenih načrtov. Najbrž moramo tudi mi obiskovalci prireditve nekaj spremeniti. Akcijo LMB lahko izkoristimo tudi kot priložnost za druženje, spoznavanje novih ljudi in ohranjanje starih prijateljev. Čeprav mi je akcija LMB vzela kar veliko energije in verjamem, da tudi drugim, ki so bili vpleteni v dogajanje, me je tudi napolnila z novimi močmi za premagovanje ovir. Poskušam pa tudi slediti geslu in delati stvari s srcem. Delate tudi vi vse stvari s srcem? LMB nas vsako leto s svojim sporočilom spomni, kaj vse bi lahko spremenili pri sebi in kako bi kot taborniki lahko gradili boljši svet.

Teja Čas, načelnica Rodu severni kurir Slovenj Gradec

Kazalo

- 12** Faca vod Pume
- 15** Intervju: Nadja Džanković Cirar
- 18** Tabor na obisku v Cerknem
- 21** Priloga eduAkcija
- 34** 55 let Rodu dobre volje
- 35** 50 let Rodu Rožnik
- 36** Lučka miru
- 38** SVETkova avantURA

David boju s časom na cilju hitrostne etape na letošnjem Glasu jelovice. Foto: Žan Kuralt

PLAVČEK

ČE BOSTE PTICAM PRIPRAVILI KRMILNICO, BOSTE V NJEJ SKORAJ GOTOVO GOSTILI TUDI PLAVČKA. TA VRSTA SINICE JE BOLJ MAJHNA IN PISANIH BARV. ŽIVI V GOZDOVIH, SA-DOVNJAKIH IN VRTOVIH. GNEZDO SI PLAVČEK POIŠČE V DREVESU ALI ZIDU, ZADOVOLJEN PA JE TUDI Z UMETNIMI GNEZDILNICAMI. PREHRANJUJE SE S SEMENI IN ŽUŽELKAMI.

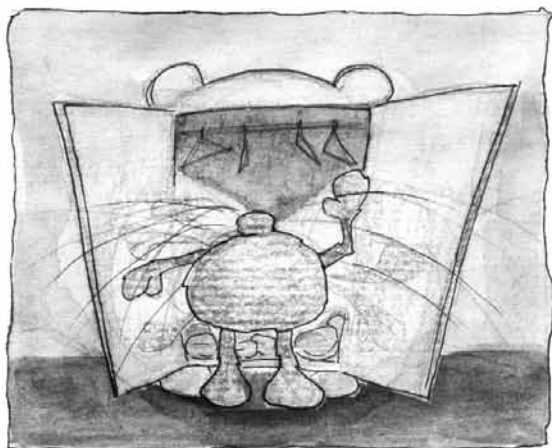

ZANIMIVO VEDENJE PLAVČKOV SO OPAZILI V ANGLIJI, PRVIČ ŽE PRED ŠTIRIDESETIMI LETI. NAUČILI SO SE ODSTRANITI POKROV S STEKLENIC ZA MLEKO, DA SO PRIŠLI DO SMETANE NA NJEGOVI SPODNJI STRANI. EDEN JE POUČIL DRUGEGA, TAKO DA SO TO SPRETNOST KMALU OBVLADALI VSI PLAVČKI V DEŽELI.

ZIMA, ZIMA BELA

Sneži!

Petra Grmek

Ko pozimi na nebu zagledamo oblake, se jih potihem kar veselimo in držimo pesti, da bo zapadel sneg. Spet se bomo lahko kepali, sankali in zganjali najrazličnejše norčije! Za kakšen dan se bomo lahko prelevili v prave male raziskovalce snega in o njem izvedeli še kaj zanimivega.

TRI STANJA VODE

Tako kot dež tudi sneg spada med padavine. Seveda veš, da nikoli ne pada z jasnega in so tako za dež kot tudi za sneg potrebni oblaki, ki pa so pravzaprav le vodna para. Vodna para v zrak pride z izhlapevanjem, in ko je vlage v zraku dovolj, iz nje nastanejo dežne kapljice. Če pa je zrak zelo hladen (0 stopinj Celzija in manj), nastanejo drobceni delčki ledu oziroma snežinke, ki nato pobelijo Zemljo v obliki snega. Če sneg nato prenesemo v toplejše okolje, kot je recimo naša hiša, se te stali in zopet postane tekoča voda.

Če bi vodo še bolj segreli - do 100 stopinj Celzija - bi ta začela hlapeti in bi se spet spremenila v nevidno vodno paro, kot je to bila na začetku v oblaku.

SNEŽINKE

Snežinke od daleč delujejo le bele drobtinice, vendar če si jih поблиžje ogledamo, ugotovimo, da so pravzaprav majhne zvezdice iz ledenih kristalčkov. Četudi so vse snežinke šesterokotne, na svetu ne nastaneta niti dve popolnoma enaki!

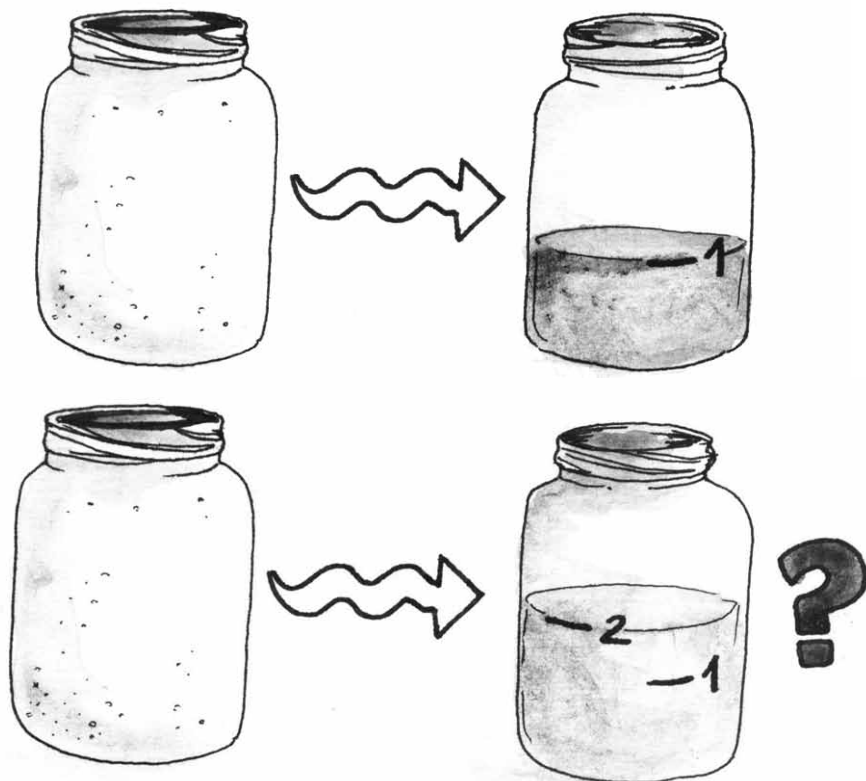
Najlepše jih lahko vidimo na temni podlagi, npr. na črnem listu. Da bomo snežinke lahko dalj časa opazovali, list prej ohladimo v hladilniku. Seveda nam bo v veliko pomoč tudi povečevalno steklo.

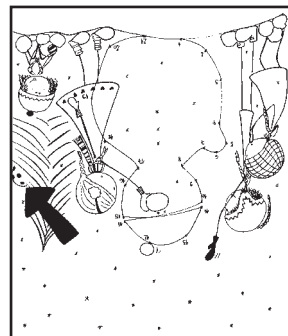
Da pa ne bomo pozabili na vse različne oblike snežink, ko se bodo te stalile, si jih lahko tudi narišemo.

GOSTOTA NEGA

Naberemo nekaj nesteptanega snega in z njim do vrha napolnimo prozorno posodo ali kozarec. Potem odnesemo posodo na toplo in počakamo, da se sneg stali in višino vodne gladine s flomastrom označimo na posodi. Ko bo naslednjič zapadel sneg, z njim spet napolnimo isto posodo. Počakamo, da se sneg stali, in opazujemo, če je gladina vode enaka tisti, ki smo jo izmerili prejšnjč.

Kaj je razlog za to, da se gladini razlikujeta? Če ti je pri prvem poskusu ostalo pol kozarca vode, to pomeni, da je bil prvi sneg sestavljen pol iz vode, pol iz zraka. Če pa ti je drugič v istem kozarcu ostalo več vode, je imel ta sneg v sebi več vode in manj zraka kot prejšnji, kar bi znanstveno povedali tako: drugi sneg je imel večjo gostoto kot prvi sneg. Na gostoto snega pa vpliva tako količina vode v zraku kot tudi temperatura. Zato je včasih sneg suh in sipek, drugč pa je bolj moker (ima večjo gostoto) in se iz njega lažje dela sneženega moža, kepe in ostale domislice.

Razvedrilo

Ker je zapadel sneg, je vod Mravljice vodov sestanek preživel zunaj. Ugotovi, kaj so se igrali, tako da povežeš oštevilčene snežinke. Poišči tudi njihovo vodnico Metko, ki se je skrila pred nevarnimi snežnimi kepami!

Naredimo si svoj vulkan

Ali ste že kdaj pomislili, kako bi doma naredili vulkan, ki bruha lavo? Izdelava je zelo preprosta.

Potrebujete: das maso, dva jogurtova kozarca, različne tempera barve, čopič, pol zavitka sode bikarbone, 1 dcl vode, 0,5 dcl tekočega detergenta za pomivanje posode, 0,5 dcl alkoholnega kisa, rdečo tempera barvo.

Najprej bomo naredili model vulkanskega hriba. Krater mora biti dovolj širok, da lahko vanj vstavimo jogurtov lonček. Vulkanski hrib pustimo, da se na zr-

aku posuši, nato ga pobarvamo in po želji okrasimo z vejicami, peskom... V lonček, ki je v vulkanskem kraterju, vsujemo pol zavitka sode bikarbone. V drugem lončku zmešamo vodo, tekoči detergent, kis in malo rdeče barve. Sestavine v tem lončku dobro premešamo. Nato vsebino počasi zlivamo v sodo bikarbono in naš vulkan bo počasi začel bruhati.

Več o vulkanih najdeš na <http://sl.wikipedia.org>.

Sive celice

Sudoku

	2							
1						3	9	4
	4		3	9	6			
	8					5		
		7			1		4	
3	9						1	
			2	8	9			7
			7	3				
							2	

Premetanka "znana slovenska podjetja"

Vstavi besede: Krka, Revoz, Adria Mobil, Gorenje, Alpina, Helios, Petrol, Fructal.

K	R	K	A	S	D	F	G	H	H	J	K
E	T	Z	U	I	R	A	C	E	D	U	G
F	S	L	O	V	E	N	I	L	A	R	O
R	U	N	I	J	V	S	E	I	H	O	R
U	L	A	N	D	O	S	D	O	F	G	E
C	I	N	V	I	Z	B	K	S	H	E	N
T	Z	A	G	G	A	P	P	L	E	K	J
A	A	D	R	I	A	M	O	B	I	L	E
L	M	I	A	M	D	I	N	V	I	A	R
K	O	L	S	A	L	P	I	N	A	D	S
E	R	T	Z	U	I	O	P	S	D	F	G
C	V	B	N	P	E	T	R	O	L	K	O

- Rešitve:
1 - Krka,
2 - Revoz,
3 - Adria Mobil,
4 - Gorenje,
5 - Alpina,
6 - Helios,
7 - Petrol,
8 - Fructal.

1. farmacevtska družba, ki je doma v Novem mestu	Petrol
2. edino slovensko podjetje, ki izdeluje avtomobile, in največji slovenski izvoznik	Helios
3. najbolje jim gre od rok izdelava počitniških prikolic in avtomotov	Fructal
4. vrhunski slovenski proizvajalec gospodinskih aparatov	Alpina
5. podjetje ima sedež v Žireh in izdeluje čevlje	Revoz
6. bela, modra, rdeča in še nešteto drugih barv se izdeluje pri njih	Gorenje
7. slovenska naftna družba	Krka
8. večinoma sadne osvežilne pijače, ki prihajajo iz Ajdovščine	Adria Mobil

Kviz

Z novo rubriko Taborniška ne(znanja) prihaja tudi čisto prenovljen, popolnoma taborniški kviz! Odgovore na vprašanja lahko najdete v prej omenjeni rubriki, s tokratnim naslovom Vrvi. Rešitve bodo objavljene v naslednji številki!

- Poškodbe vitih vrvi se opazi:
 - že na zunaj;
 - se jih ne opazi na zunaj;
 - vite vrvi poškodb ne poznajo.
- Kaj naredimo z vrvo po uporabi v slani vodi?
 - Z nje postrgamo sol.
 - Operemo jo v sladki vodi.
 - Ne naredimo ničesar in jo damo sušiti.
- Zaključevanje vrvi iz umetnih mas opravimo z:
 - varjenjem;
 - lepljenjem;
 - vijačenjem.
- Kako se še drugače reče najlonski vrvi?
 - Polipropilenska vrv.
 - Konopljena vrv.
 - Poliamidna vrv.
- Kateri je največji sovražnik konopljene vrvi?
 - Sonce.
 - Vlaga.
 - Kislina.

Opise v premetanki poveži z ustreznimi podjetji.

Taborniška (ne)znanja

Vrvi

Taborništvo je kompleksno gibanje z mnogimi znanji. Zaradi mnogoterosti se marsikdo v tem lahko izgubi ali pa se nečemu popolnoma posveti in rahlo "zanemari" ostalo.

Ravno zato, da bi svoje vedenje o določenih znanjih nekoliko osvežili, se spomnili kakšnih podrobnosti, ki ste se jih na vodovih srečanjih že naučili, npr. kako se zaveže določena vezava, ali pa celo izvedeli kaj novega in o le-tem pobarali svojega vodnika ali le-to posredovali svojim članom na vodovih srečanjih.

V januarski številki vam predstavljam nekaj splošnega o vrveh, ki jih uporabljamo. Nekatere lastnosti, načine shranjevanja in vzdrževanja je za namreč za različne namene dobro vedeti, saj, kot pravijo: kdor ve, ta zna.

Prednosti in slabosti vrvi

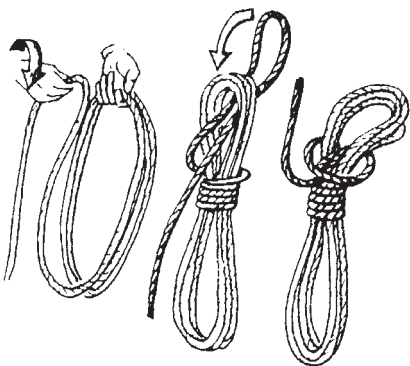
Konopljena vrv

Prednosti:

- odporna na sonce in UV žarke
- je le pogojno gorljiva
- je okolju prijazna
- ima hrapavo površino (za plezanje, dvigovanje)

Slabosti:

- vlaga je njen največji sovražnik (plesen in trohnenje)
- problem pridobivanja surovine za izdelavo
- ni napredka pri tehnologiji izdelovanja
- večja gostota v primerjavi s polipropilensko vrvjo in s tem višja cena na meter vrvi

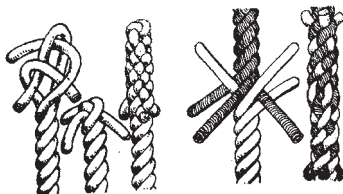
Polipropilenska vrv

Prednosti:

- je odporna proti vsem vremenskim vplivom (z dodatki tudi proti UV žarkom)
- lahko je različnih barv
- že pri proizvodnji na različnih stopnjah procesa izdelave prihaja do regeneracije
- odporna na vlago
- večja trdnost pri isti debelini od konopljene vrvi
- možnost reciklaže

Slabosti:

- neodporna na visoko temperaturo oziroma ogenj - se stali
- neodporna na kisline
- okolju neprijazna, ker se ne razgradi

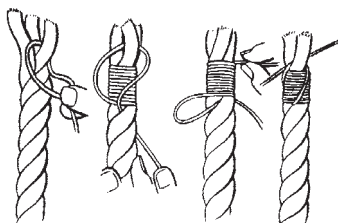
Poliamidna (najlonska) vrv

Prednosti:

- je odporna proti vsem vremenskim vplivom
- odporna na vlago

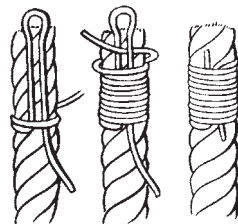
Slabosti:

- neodporna na visoko temperaturo oziroma ogenj - se stali
- neodporna na bazične raztopine
- spolzka, ko je mokra
- sorazmerno draga (za nakup)

Zaključevanje

Vrv je za tabornika dragocena, a se lahko začne razpletati, zato jo moramo negovati. Konec tanjše konopljene vrvi pred razpletanjem obdelamo tako, da ga namočimo v lepilo za les (npr. Mekol). Pri debelejših vrveh lahko konec povijemo s tanjšo vrvico, do debeline 3 mm, saj jo tako lahko lažje uporabljamo.

Pri vrvi iz umetnih vlaken se konci enostavno zavarijo (z žarečo nitko ali nožem, lahko pa konec vrvice tudi zažgemo in plamen pogasimo), a moramo paziti na lastno varnost, da se ne opečemo.

Vrv pa lahko zaključimo tudi z vpletanjem. Na tak način lahko vpletemo tudi dva, približno enako debela konca vrvi, kar je prikazano na sliki.

Vzdrževanje in shranjevanje

Poškodovana vrv je lahko zelo nevarna, zato naj se jo čimvečkrat pregleda. Pri vitih vrveh so poškodbe vidne že na zunaj, pri pletenih pa moramo del vrvi razplesti in si ogledati tudi vlakna v jedru (na zunaj lahko izgleda vredu, vendar se pri preobremenitvi najprej poškoduje jedro).

Po uporabi vrv vedno dobro prezračimo in po potrebi posušimo (ne nad ognjem ali na močnem soncu) in če je bila v slani operemo s sladko vodo. Vrv pred shranjevanjem tudi ne sme biti umazana.

Shranjujemo jo v temnem in suhem prostoru, najbolje zavito v štreno tako, da se ne razvije in ne zavozla.

Faca vod

Vod Siničke

Članice voda Siničke prihajajo iz Rodu Sivega volka in so tabornice že četrto leto. V vodu je poleg vodnice Zale še deset 12-letnih deklet. So zelo nasmejane, imajo smisel za humor, pravijo, da so najlepše in najpametnejše. Vodnica je o njih povedala, da so zelo zagnane, razposajene in vesele, včasih malo nagajive, a vseeno najboljše članice.

Kako ste si izbrale ime voda?

Na prvem sestanku smo Zali pele pesmi. Bilo ji je všeč in je rekla, da bomo Siničke, ker tako lepo pojemo.

Na kaj ste v vodu najbolj ponosne?

Na našo vodnico, veliko zmag na rodovih orientacijah in na stopničke na Žaboboju ter na vodovo rutko.

Kaj vas še zanima poleg taborništva?

Zanimajo nas ples, šport, moda, filmi, zabava, druženje s prijatelji, telefoniranje, fantje.

Kako bi izgledal vaš idealni tabor?

Odletele bi na Bahame. Tam bi plavale, srečevale fante na prelepih peščenih plažah, gradile bi peščene gradove, plesale in se sončile.

Kako ste izvedele za tabornike?

Preko najboljše prijateljice ter sošolk in sošolcev.

Kaj bi povedale o vaši vodnici Zali?

Je prijazna, ima lep nasmeh in zelo lepo postavo, je pametna, super vodnica, upošteva naša mnenja in tudi želje.

Kateri izlet vam je bil do sedaj najbolj všeč?

Vodov izlet. Obiskale smo Ajdino hiško na drevesu (Ajda je Zalina sestra, op. avtorja), se gugale na gugalnici, kolesarile in igrle z dišečimi palčkami. Nekje smo rabutale koruzo, ki smo jo nato spekle in pojedle.

Česa se v prihodnosti pri tabornikih najbolj veselite?

Tabora, da bomo nekoč zmagovale na ROT-u. Želimo si postati pomočnice in kasneje vodnice, tako da se tudi tega veselimo.

Kaj vam je najbolj všeč na taborih?

Kopanje v reki in krsti. Najbolj pa sestavljanje žur in biti lakotnik.

Imate tudi vodovo rutko. Nam jo lahko opišete?

Naša vodova rutka je rdeče barve s pisanimi rožicami. Sešila nam jo je Zalina babica.

Domen Šverko

Labod grbec

(*Cygnus olor*)

Labodi grbci veljajo za pravljično očarljive ptice: najbolj znana je Andersenova povest o grdem račku, ki je labodjo vrsto povzdignila v višave. V 16. in 17. stoletju so bili labodi grbci razširjeni v mnogih evropskih deželah. Tedaj so jih gojili v glavnem v zasebnih vzrejiščih, danes pa jih poznamo kot polukročene ptice, ki večinoma živijo na prostem - ob jezerih, ribnikih in rekah.

Razširjenost

Labod grbec je najbolj razširen v Srednji Evropi in na Britanskem otočju, posamezno pa ga najdemo tudi v Severni Evropi in na vzhodu vse do Mongolije. Na zahodu najdemo divje, poldivje in udomačene populacije.

Način življenja

Ko se labodji par odloči, da bo zavzel teritorij in si začel graditi gnezdo, se samec spremeni v agresivnega branitelja njunega ozemlja. Če se ozemlju približa vsiljivec, najsi je to človek, drug labod ali kakšna druga žival, se samec nemudoma postavi v bran - dvigne krila, zmršči perje na hrbtu in urno zaplava proti vsiljivcu. Od blizu ga napada z močnimi krili in kljunom, s katerim lahko povzroči močne poškodbe.

V Srednji Evropi in na Britanskem otočju ostajajo labodi tudi pozimi večinoma v gnezdiščih in se povezujejo v male jate. Tisti labodi, ki živijo v Skandinaviji, se podajo na dolgo pot. Iz gnezdišč ob jezerih v notranjosti se vsako jesen selijo na obalo Baltika, ker vode ob njihovih gnezdiščih pozimi zamrznejo.

Kot vsi predstavniki družine rac, gosi in labodov ob golitvi tudi labodi grbci izgubijo letalna peresa in s tem sposobnost za letenje. Da ne bi mladiči, ki v tem času zapuščajo gnezdo, ostali brez varstva, se samica goli, ko so mladiči še majhni. Samec pa se začne goliti še takrat, ko samici že zrastejo letalna peresa na krilih.

Tadeja Rome
Domen Ševerko

Izgled

Labod grbec ima belo perje in oranžen kljun s črno izbokljnico na korenu kljuna. Ta še posebej pride do izraza pri samcih spomladi, v obdobju parjenja. Belo perje pozimi nekoliko posivi, mladiči pa so znani po tem, da so puhaсти in sivi, s temnim kljunom.

Hrana in način prehranjevanja

Labod grbec je pretežno vegetarijanc in uživa hrano ves dan. Hrano - vodno rastlinje na dnu rek in jezer, nabira tako, da se s sprednjim delom telesa in iztegnjenim vratom potopi v vodo, medtem ko zadnji del gleda iz nje. Včasih vleče iz vode tudi korenine. Le občasno pride na breg, kjer se pase na travi. Izjemoma se hrani tudi z majhnimi ribami, žabami ali žuželkami. V parkih in ob dostopnih bregovih jezer, ribnikov ali mestnih rek jih hranijo ljudje, in sicer večinoma s kruhom, ki je tako postal njihova glav-

na hrana. Mlade labode hranita starša z majhnimi koščki rastlin in raznimi vodnimi nevretenčarji, kot so na primer polži.

Razmnoževanje

Labod grbec začne gnezdit žé aprila, pogosto še v zaledeneli vodi. Mesta za gnezdenje si poišče na bregu v tesni bližini vodne površine. Samec s kljunom trga trse in ločje ter podaja vejice samički, ki jih vgrajuje v gnezdo. Pogosto se zgodi, da par vsako leto uporablja isto gnezdo. Samica znese vsaka dva dni po eno jajce. Prevzame tudi levji delež skrbi za gnezdo, toda na jajca se usede šele, ko znese zadnje. Mladiči se izvalijo po 34-38 dneh. Zanje skrbita oba starša. Mladiči sicer kmalu zapustijo gnezdo, toda s starši ostanejo do začetka zime. Svojo rjavkasto barvo izgubijo šele, ko so stari leto dni. ■

Ali veš, da ...

... je labod grbec ena od najtežjih ptic letalcev?

... je labodje perje sestavljeno iz približno 25.000 peres?

... odrasel labod dnevno poje skoraj 4 kg hrane?

... laboda grbca Britanci imenujejo "nemi labod", čeprav sploh ni nem? Oglašja se s celo lestvico raznih sopečih, godrnjavih ali šepetavo sikajočih zvokov.

Osnovni podatki

Dolžina telesa: okoli 150 cm

Teža: samci okoli 12 kg, samice do 10 kg

Razpon kril: 200 cm

Spolno dozori pri: dveh do treh letih

Število jajc: 5 do 8 zelenkasto-belih jajc

Inkubacijska doba: 34-38 dni

Skrb za mladiče: 3 do 4 mesece

Hrana: vodne rastline, alge, trave, zrnje, zaradi ljudi tudi kruh

Obnašanje: pari ostanejo skupaj celo življenje, če pa eden izmed njih pogine, si drugi hitro poišče novega

Življenjska doba: večinoma 7 let

Od rodov

Igriv zaključek starega leta

18. decembra smo taborniki rodu Pusti grad Šoštanj organizirali GG-jem namenjeno akcijo »Igrarija«, nato pa še »Igrarijo« za PP-je in grče. Tekmovalci so se lahko pomerili v vrsti družabnih iger: od Naseljencev, Enke, Človek, ne jezi se, Activity, Twisterja, Scrable, Monopoly in še kar nekaj iger je bilo na razpolago. A nagrado za najboljšo igro je dobil DanceMat, posebna igra, kjer si moral pokazati svoje spretnosti v plesu. Ob vseh teh igrah si hitro postal lačen, zato smo se PP-ji in grče okrepčali s toplimi sendviči in brezalkoholnimi napitki. Odličien zaključek še enega dobrega taborniškega leta. V novem letu pa na nove zmage. Taborniki iz Šoštanja

vsem bralcem revije Tabor želimo srečno v letu 2010.

Tekst in foto: SiNi

Party, party partizani

Na zasneženi Pokljuki je v temnih smrekovih gozdovih zopet oživel 3. bataljon Prešernove brigade gajstnih partizank in partizanov, ki bodo branili domačo grudo in se borili proti okupatorju!

Foto: Aljaž Peček

Na Pokljuki je potekalo PP, grča vodniško zimovanje za vse tabornike, željne zabave, pristnega socialnega druženja, spoznavanja novih prijateljev, dobre hrane in fane klasičnih taborniških pesmi, zaigranih na kitaro. Organizatorji iz vrst RBS, RBB in RST so nam pripravili nepozabno zimovanje, polno smeha ter takšnih in drugačnih izkušenj. Skratka, zimovanje, o katerem lahko govorimo v presežnikih. Na zimovanju smo igrali tarok, peli taborniške in partizanske pesmi, kurili ognje, en cel dan posvetili pohodu na Blejsko koč, šivali rdečo zvezdo, vrisovali skico terena, se igrali impro ligo, snemali filmčke. Udeležili smo se tudi ekstremno dobre delavnice, v kateri smo se poistovetili z airsoft orožjem. Vsak je dobil svoj krvoločan predmet in ga uporabil na drugemu. Bitke so bile hude, nekaterim so zmanjkali prsti, tretji niso imeli več nosu. Vse to samo zato, da bi ukradli nasprotnikovo rdečo zastavico. Poleg vseh dejavnosti smo tudi dobro jedli; partizani so se najbolj razveselili krožnikov sreče, po katerih so bili ljudje zares srečni, ter osvežilne grške solate. Mjask.

V imenu celega bataljona se zahvaljujem Lovrotu, Stanetu in Gašperju za čudovite štiri dni in tri noči, ki ste nam jih pripravili in popestrili z ekstremno zanimivim programom.

Zimovanje PP je vse, kar potrebuješ! Tako se je borba končala, utrujeni partizani so se vrnili domov iz temačne fronte, na kateri so trije padli. Veseli in polni radosti v srcu, da so sami ostali živi in dokaj zdravi.

Partizanski pozdrav, partizanka Breda

Pozdravljeni!

Decembra se je uspešno končala zbiralna akcija zamaškov za Anžeta Pratnemerja. Vsem, ki ste tako ali drugače pomagali, hvala za pomoč! Zbiranje se nadaljuje za fanta iz Črne na Koroškem, ki ima hude probleme s hrbtenico, in še za dva fanta. Tako da tisti, ki imate zamaške še doma, ne mečite jih stran, ampak zbirajte naprej! Lep pozdrav,

N.S.

N.Z.

INTERVJU

Nadja Džanković Cirar

Že nekaj časa sem vedela, da bo ona tista prava oseba, ki mi bo znala kaj pametnega povedati. Nadja, po taborniško Lačna, je super punca in prihaja iz ljubljanskega Rodu dobre volje (RDV). Že 18 let je predana in srčna tabornica, njeno taborniško življenje pa je bilo zelo pestro, saj je opravljala kar nekaj pomembnih funkcij. Bila je vodnica, načelnica za odnose z javnostmi na Mestni zvezi tabornikov (MZT) Ljubljana, zdaj pa ji teče že 9. leto starešinstva v RDV. Je človek, od katerega se lahko naučiš ogromno. Zase pravi, da tudi ko ne bo več aktivna tabornica, bo taborništvo za večno ostalo v njeni duši. Še posebej cenim njen optimizem, dobro voljo in nasmeh do ušes, ki ga lahko vidimo tudi takrat, ko ni vse v najlepšem redu. Pa vseeno, ona ga ima. Nasmeh.

Kako se te je prijel taborniško ime Lačna?

Začelo se je tako, da sem bila zmeraj tista, ki je težila za hrano, ker sem bila vedno lačna. In to sem še zdaj, kar se tudi vidi, sem dobro ohranjena. Ko sem bila na taboru, so zmeraj vsi delali, jaz pa sem ponavadi prišla v kuhinjo ter se sredi tabora drla, kaj bo za jesti, kdaj bo za jesti. Čeprav je pisalo na gofli, sem morala težiti in gledati v lonce.

Tvoja najljubša taborniška hrana?

Hrenovke na žaru so mi zakon, pica iz domače, ročno sestavljene, pečice na taboru, zmagajo tudi dunajčki!

Si imela tudi krst za taborniško ime?

Ne, za svoje ime ne. Niso me uspeli krstiti. Pa ne jim tega povedati, ker bodo izkoristili priložnost.

Kdaj si zaplavala v taborniške vode, kdo te je pripeljal k tabornikom?

K tabornikom sem prišla z 12 leti kot mlada GG-jka. K tabornikom sem prišla kot slepa kura. Peljala sem se s kolesom mimo taborniške hišice in videla sem svoje sošolke tabornice, kako vežejo hlode in se pripravljajo na mnogoboj. Bila sem tako navdušena, da sem se ustavila in šla do njih. Razložile

in povedale so mi nekaj več o tabornikih in me povabile v svoje vrste. Tako se je začelo.

Kakšna je tvoja trenutna funkcija pri tabornikih?

Trenutno mi že 9. leto teče funkcija starešine. Še vedno nekako pomagam, če se le da, zdajšnji načelnici na MZT-ju na odnosih z javnostmi.

Kaj se je v tvojem dolgoletnem mandatu spremenilo v vašem rodu?

Se je se bistveno krajše, spremenilo se je na žalost to, da smo brez tabornega prostora oziroma da se moramo zanj boriti, da imamo težave s prostori, kjer imamo sedež društva, kjer je bila tudi prej bistveno boljša in lepša situacija.

V roku enega leta boš predala funkcijo. Kako se boš po predaji funkcije udejstvovala pri tabornikih?

Vsekakor ne bom hodila - zdaj bom rekla po svoje - na vsako pasjo procesijo, toda definitivno se bom udeležila akcij, če me bodo zanimale, če bom dobila vabilo. Se pa ne mislim vmešavati v politiko aktivnega dela, ker to prinaša samo nesoglasja. Zdi se mi, da vmešavanje starejših generacij ubija kreativnost mlajših posameznikov.

Pred mesecem dni je tvoj rod praznoval 55. obletnico. Kaj zate pomeni številka 55 in kako si doživljala samo obletnico?

Osebnostno mi veliko pomeni v smislu, da je to eno dolgo obdobje, predvsem to, da smo taborniki v lokalnem okolju že 55 let. Dejansko je redko katera organizacija ves čas prisotna in prepoznavna. Osebnostno pa me je na 55-letnici ganil film, na katerem je bil posnet taborni prostor v Bohinju, kjer smo dobrovoljci taborili več kot 30 let. Tam smo jaz in moja generacija nekako pustili svojo dušo oziroma pečat. S tega vidika mi je bilo zelo žal, da nimamo več tega prostora, kjer bi lahko še zmeraj taborili, da bi lahko tudi druge generacije videle, kako fajn je tam taboriti. V meni so se prebudili spomini na dogodke in dogodivščine. Vrnila sem se nazaj.

Kot starešina RDV-ja, kakšno prihodnost ima vaš rod?

Sem optimist in sem prepričana, da svetlo. Niso najboljši časi za prostovoljne dejavnosti. Pridejo krizna obdobja in prišla so že, pa smo jih premagali. Tudi če bodo spet prišla, jih bomo premagali. Bomo že združili moči in šli naprej.

Bi mi znala povedati, od kje ostali tako dobro poznajo izjave Dobrovoljk? Ponavadi se že po izjavah prepozna, iz katerega rodu prihajate?

To se je začelo že v Bohinju. Pri nas je bilo veliko punc, v ostalih rodovih pa veliko fantov. Navezali smo stike, ampak naše punce se niso nikoli pustile zafrkavati, nikoli okoli prinesiti, borile smo se za svoj prav. In od tukaj to izvira. Dobrovoljke smo gobčne in si upamo stvari, za katere mislimo, da niso prav, povedati na glas. Smo glasne. Na Dobrovoljke sem zelo ponosna. Tradicija se prenaša iz generacije v generacijo. Skrbimo za podmladek.

Kaj si misliš o taborništvu danes in nekoč? So taborniki nazadovali ali napredovali? Se danes sploh da občutiti tisti pravi taborniški duh?

Mislim, da taborniški duh obstaja, ker je taborništvo način življenja. Taborništvo se ti usede v tvoje telo, ti preide v kri in živiš po taborniških načelih. Seveda nisi 100-odstoten, vendar popolnost je dolgočasna. V preteklosti so bili taborniki bistveno bolj prepoznavni in družbeno sprejeti, veljali so za vzgojno, družbenokoristno organizacijo, kar se je sčasoma precej pozabilo. Zdaj je problem v tem, da nas obkroža toliko aktivnosti, ki posnemajo naše programe in z njimi masovno zaslužijo. Mogoče nazadovali smo nazadovali v tem, ker nismo zaščitili svojega programa in imena, kar definitivno moramo narediti. Danes pozabljamo na vrednote, ki smo jih včasih spoštovali, občutek za sočloveka in socialnost.

Katera je najvišja vrednota tabornika?

Ogromno jih je. Če jih združimo, je prvo prostovoljstvo, da mladi delajo za mlade, in da so mladi odprti, torej da ne ocenjujejo novih prišlekov glede na njihovo versko, politično prepričanje in vizualnost. Se ne omejujejo.

Kakšno podobo so si taborniki ustvarili v družbi?

Družba jih premalo pozna. Podoba je pozitivna, a bilo bi jo treba ves čas vzdrževati, ne smemo si privoščiti neumnosti. Premalo smo poznani med mlajšimi generacijami, veljamo za neke posebneže v smislu »Star si 17 let, pa si pri tabornikih. Kaj ti ni jasno?«. Tukaj bi morali narediti več. Starejše generacije nas bolj poznajo.

Bila si načelnica za odnose z javnostmi pri MZT. Koliko časa si jo opravljala in kako jo je bilo opravljati? Je zahtevna funkcija?

Opravljala sem jo en mandat, torej dve leti. Psihično ali stresno daleč od tega, da bi bila naporna, a težava je, če se redno zaposlen, ker je težko usklajevati zadeve. Zahteva celega človeka.

Če bi te danes še enkrat vprašali za isto funkcijo, bi jo sprejela?

Še enkrat bi jo sprejela, ampak bi si želela, da ne bi bila redno zaposlena.

Lahko malce bolj opišeš to funkcijo?

Si kot novinar, samo da nisi tako hudo skomercializiran, predvsem skrbiš za obveščanje zunanje in taborniške javnosti, načeloma novinarje in tiskovne agencije. V praksi to pomeni, da moraš poskrbeti, da so novinarji pravočasno obveščeni o vseh aktivnostih, ki se dogajajo na MZT in ki so namenjene zunanji javnosti, pripraviš promocijski material, se dogovoriš z vodjo akcije, ki bo o sami akciji podala izjavo, če bo treba. Zbiráš informacije o tabornikih, o MZT in iz tega izluščiš dobre in slabe stvari.

Kaj se je v odnosih z javnostmi spremenilo v tvojem mandatu, ste kaj napredovali?

Še dodatno smo izpilili razne materiale. Znova smo obudili MZT

glasilo, revijo Žabca, čeprav je zdaj, kolikor spremljam, umrlo zanimanje za to. Mogoče bo spet oživel. Korenitih sprememb ni bilo, ker je bila baza že zelo dobro pripravljena, postopki so bili dobro utečeni.

Kakšno je bil tvoj odnos z MZT-jevci?

Super odnos, kreativen, prijateljski, nisem imela nobene hude konfliktne situacije.

Za katere medije si podala izjave?

Za RTV za Enajsto šolo, za radio Hit in za Info TV. Bolj sem stremela k temu, da so udeleženci podajali izjave.

5. december velja za mednarodni dan prostovoljstva. Ko sem doma na televiziji gledala oddaje o prostovoljstvu, niti v eni niso omenili tabornikov. Zakaj je tako?

Tukaj bi morala na državni ravni vstopiti v akcijo ZTS, ne posamezna območja, ker je bila to nacionalna raven. Žal mi je, da taborniki tukaj niso bili omenjeni. Preseneča me, da kljub vsem povezavam, ki jih imamo v medijskih hišah, tega nismo znali izkoristiti, da nismo pripravili nobene aktivnosti, ki bi nas lahko promovirala. Mislim, da je bilo to to. V danem trenutku nismo smo bili zanimivi za medije, ker na ta dan nismo imeli nobene svoje akcije.

Se ti zdi, da ljudje še vedno mislijo, da smo taborniki za svoje delo plačani?

Iz mojih izkušanj se mi zdi, da ja. Tudi v rodu velikokrat pridejo starši in pravijo, da smo za delo plačani.

Se taborništvu danes sooča s krizo?

Jaz bi rekla s krizo vrednot. V družbi se spodbuja individualizem in uspešnost. Starši imajo komplekse, da njihovi otroci ne bodo uspešni in da ne bodo preživel. Vpisujejo jih na milijon aktivnosti in jih preobremenjujejo. Pri tem mislijo, da bo aktivnost, za katero bodo plačali na leto 1000 evrov, bolj kvalitetna kot naša prostovoljna, ki v povprečju stane 30 ali 50 evrov na leto. Mislijo, da bo plačljiv program boljši od tistega, ki je zastoj. Tukaj navežujem na

krizo vrednot, da nimamo več občutka za delo v skupini, za sočloveka. Treba je vzgajati vodnike tako, kot najmlajše člane: kaj pomeni delovati v eni skupini, da nisi pomemben zgolj in samo ti.

Katera kategorija tabornikov je najbolj ranljiva?

Popotniki in popotnice. Zato ker na prehodu iz osnovne v srednjo šolo posamezniki spoznajo novo družbeno skupino ljudi. Največji problem je preozek program, saj redko kateri rod opravlja programske aktivnosti, ki so široko naravnane. Srednješolci potrebujejo adrenalinske aktivnosti, povezovanje s tujimi taborniki, nove izkušnje, nove dogodivščine. Treba bi bilo več narediti na področju cele Slovenije, mnogo več.

Česa si se pri tabornikih naučila, kar danes lahko s pridom uporabiš v zasebnem življenju?

Taborniki so bili zame najcenejša šola za življenje. Naučili so me samostojnosti, odgovornosti, dela v skupini, dobila sem ogromno organizacijskih veščin, hkrati sem navezala veliko prijateljskih stikov - najdaljši traja že 23 let. Taborniki odpirajo nove možnosti, so zakon. Vse uporabljam v službi.

Ali so taborniki tvoja največja priložnost, ki ti jo je podarilo življenje?

Ja, zame ja. Zame osebno to velja. **Si prava dobrovoljka, kamor koli prideš s seboj prineseš tudi velikanski nasmeh na obrazu. Od kod jemlješ vso to pozitivnost?**

Po naravi sem res tak dobrovoljček, zmeraj od neke povlečem pozitivnost. Zelo rada se smejim in prenašam dobro voljo na druge ljudi.

Še kakšna zaključna misel za naše lojalne bralce?

Taborniki so d'best, najboljši! ■

Tabor na obisku

Rod aragonitnih V RAJ-u

Že pred ustanovitvijo sedanje taborniške organizacije je v Cerknem delovalo nekaj taborniških enot. Leta 1957 je bila v Cerknem na pobudo Cerkljana Valentina Ježa ustanovljena samostojna enota Družina svobodnih gora. Družino so prijavili na Zvezo tabornikov Slovenije in taborništvo se je začelo tudi na Cerkljanskem. Nato je bila leta 1995 ustanovljena Četa aragonitnih ježkov. Od takrat je minilo že 15 let in članstvo se je v tem času povečalo. Izobrazili smo vodniški kader ter inštruktorje, pridobili smo lastne prostore in precej opreme ter seveda najpomembnejše: postali smo samostojna enota - Rod Aaragonitnih ježkov.

Na ustanovnem občnem zboru Društva tabornikov Rodu aragonitnih ježkov Cerkno, 31. januarja 1998, so sprejeli nov statut in potrdili že staro vodstvo, izbrano na začetku taborniškega leta. Pod okriljem našega mladega rodu sedaj delujeta dve družini (MČ in GG) ter trije klubi (PP). Za delo po vodih skrbi 15 vodnikov in pomočnikov, družine ter rod usmerjajo štirje načelniki, aktivne grče pa pomagajo pri težjih organizacijskih težavah in prepoznavnosti v lokalni skupnosti.

Simbolika ježka

Razširjenost ježka po celem svetu simbolizira razširjenost skavtske misli. Njegova krhkost je hkrati krhkost narave, naravnega ravnovesja, ki ga že najmanjša sila podre in zdrobi. Redkost in skritost pred pohlepnimi očmi kažeta na zlahtnost taborniškega duha, na njegovo redko, a vse bolj cenjeno lepoto. Stekanje žarkov v istem središču simbolizira povezanost skavtov, hkrati pa je vsak del, vsak žarek, vsak tabornik nepogrešljiv pri oblikovanju celote. Žarki sami ponazarjajo toploto, domačnost, ki jo vsakomur nudi taborniška organizacija.

Kaj počnemo v naši cerkljanski luknji?

Kot vsi taborniki, tudi rajevci preživljamo nepozabno taborniško leto. Začnemo s propagandnim taborom, kjer najmlajšim predstavimo svoje delovanje. Organiziramo izobraževalni vikend za vodnike in vodstvo, da smo polni motivacije in znanja za nadaljnje delo v letu. Od tradicionalnih akcij pa vsako leto izpeljemo jesenovanje, čajanko, Človek, ne jezi se, območni mnogoboj, razne izlete, zimovanje in seveda taborjenje, kjer imamo vsako leto polno število udeležencev, saj izberemo vsako leto drug taborni prostor in pripravimo zanimiv program. Lansko leto se nas je 20 članov udeležilo Zleta v Pomurju. Rod pokriva eno osnovno šolo, OŠ Cerkno. Sestanki potekajo ob petkih, od 16.30 pa vse do 20. ure v taborniški sobici pod hotelom v Cerknem. Sobica je majhna in včasih, ko je dež, se res pokaže prostorska stiska, saj smo vsi na kupu v eni majhni sobici. A kljub temu se imamo lepo.

ježkov Cerkn

Načelnik Blaž Grah nam je zaupal nekaj podrobnosti

Kako trenutno poteka delo v rodu?

Glede na to, da smo od prejšnjega septembra naprej v vodstvu večinoma mladi, delujemo zelo uspešno.

Starejši člani so se odločili, da je čas, da prepustijo rod mlajšim. S svojimi ambicijami in svojim znanjem so zadnja leta pripomogli k temu, da se je rod povečal s 50 na 94 članov. Zato nas ocenjujem kot res uspešen rod v tako majhnem kraju.

In kako poskrbite, da vam članstvo ne pada preveč?

Pri teh stvareh je vedno tako, da so nekatere generacije številčnejše in druge spet ne. Pomembno je, da se otroci ne počutijo pri tabornikih kot v šoli. Seveda je naš cilj, da jih nekaj naučimo, ampak na drugačen način, npr. skozi igro. Mi bomo delali še naprej s polno paro, tako kot smo doslej, in prepričan sem, da z našo dobro improvizacijo pri programu, našo dobro voljo in z našo ljubeznijo do tabornikov ohranjamo člane pri tabornikih.

Kakšne so vaše želje?

Taborniški dom oziroma taborniška kočja. To so sanje že naših predhodnikov. Že dolgo se ukvarjamo s prostorsko stisko, saj so sedanji prostori premajhni. In prav s kočjo bi ustrezno rešili prostorsko problematiko, da bi člani rodu lažje izvajali taborniški program.

Za konec pa nas zanima, kako v prihodnje?

V prihodnje se bomo še vedno udeleževali taborniških akcij, saj smo prisotni skoraj na vsakem tekmovanju in dosežemo odlične rezultate, kar pa seveda ni naš namen. Radi se družimo in sklepamo nova prijateljstva z ostalimi rodovi. Letos bomo organizirali akcijo za dan tabornikov in obenem počastili 15-letnico ponovnega zagona taborništva v Cerknem.

Mitja Kumer - Mičo

arhiv RAJ

Vodstvo rodu

Starešina: Andraž Drešček

Načelnik: Blaž Grah

Načelnik MČ: Mitja Kumer

Načelnica GG: Urška Drešček

Načelnica PP: Klara Zajc

Načelnik GR: Po potrebi

Blagajničarka: Mojca Drešček

Propaganda: Mitja Kumer

Gospodarja: Jože Jeram in Marko Uršič

Struktura rodu

MČ: 33, GG: 27,

PP: 25, GR: 9,

Skupaj: 94

IO ZTS - stran vodstva

Barbara Bačnik - Bača

Priročniki za mednarodne aktivnosti

Komisija za mednarodno dejavnost je konec leta 2009 zaključila s pripravo dveh priročnikov, in sicer za člane, ki organizirajo aktivnosti v tujini, in za tujce, ki prihajajo v Slovenijo. Prvi je bil poslan na listo načelnikov in starešin, dobite pa ga lahko tudi preko elektronske pošte (ic@scout.si), drugi pa je bil poslan tujim skavtskim skupinam, ki so že izkazale interes za potovanje v Slovenijo v letu 2010.

Priprava kandidature za organizacijo svetovne skavske konference 2014

Skupina za pripravo kandidature Zveze tabornikov Slovenije, nacionalne skavske organizacije (ZTS), za organizacijo 40. svetovne skavske konference in 12. svetovnega skavskega foruma mladih je v skladu z razpisnimi pogoji oddala namero ZTS o kandidaturi. Po zbiranju ponudb različnih potencialnih lokacij in dogovarjanjih za morebitna partnerstva nas do marca še prvi kontrolni obisk iz svetovne skavske pisarne in priprava vseh poročil, na podlagi katerih bo svetovni skavtski komite odločil o primernosti ZTS kot uradnega kandidata.

Nova mednarodna kandidatura

IO ZTS je potrdil Tomaža Strajnarja - Blondija kot uradnega kandidata Zveze tabornikov Slovenije, nacionalne skavske organizacije, za mesto v evropskenskavtskem komiteju. Volitve bodo julija 2010 potekale na evropski skavtski konferenci v Bruslju.

Bivši načelnik ZTS je na ravni evropske regije že dalj časa aktiven predsemv delovni skupini za delo z odraslimi, zato verjamemo, da je prava izbira za mesto v najvišjem izvršilnem organu evropske skavske regije.

Scouts for climate

Kot verjetno veste, je med 12. in 17. decembrom 2009 v Kopenhagnu pod okriljem Konference Združenih narodov o klimatskih spremembah potekala tudi Skavtska konferenca o klimatskih spremembah - Scouts for Climate. Udeležili so se je skavti s celega sveta. Delovali so na različnih projektih in se udeležili številnih delavnic. Udeleženci so posneli krajši filmček, v katerem so predstavili področja svojega delovanja. Svetovna skavtska organizacija (WOSM) je za to prejela številne pohvale.

Več na: <http://www.youtube.com/watch?v=GPOcAJdoovo>

in http://www.scout.org/en/about_scouting/the_youth_programme/environment/united_nations_climate_change_conference

poklikaj se!

rutkanet.
spletni taborniški servis

SCOUTS
Taborniki ustvarjamo boljši svet

Vaše predloge in pripombe nam pošljite na io.zts@rutka.net.

edu kcija

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

Mreža NVO za vseživljensko učenje

Novoletne (za)obljube

December. Vem, ja. Sedaj je že januar. A december je mesec novoletnih (za)obljub. Je tudi pri vas tako, da si v glavi sestavite seznam, kaj vse boste storili letos? Malo več časa namenili športu? Si vzeli čas za prijatelje, ki jih še komaj kdaj srečate? Boste kaj več časa preživeli z družino?

Kaj pa šola? Si je kdo obljubil, da bo pa letos res opravil še ta dva izpita in potem končno naredil letnik ali diplomiral? Zdi se, da slovenski študentje vedno več časa študiramo, vmes malo zabluzimo, delamo preko študenta, ker saj diploma pa že enkrat bo in itak se nam nikamor ne mudi, saj penzije tako ali tako ne bomo dočakali. Ali samo zato vlečemo svoja študentska leta in ostajamo večni študentje? Verjetno premalokrat pomislimo, da sodimo v tisto peščico ljudi, ki jim je dana možnost izobraževanja in napredovanja v družbi v primerjavi z marsikaterimi otroki širom sveta. Med njimi je veliko takih, ki jim starši ne morejo kupiti niti šolskega zvezka, pri nas pa lahko izbiramo med celimi policami najrazličnejših vzorcev in na koncu nam pogosto ni nič všeč. Med njimi je veliko takih, ki ne morejo v šolo, ker morajo staršem pomagati, da se skupaj preživijo iz meseca v mesec, pri nas pa mnogi straši dajejo svojim otrokom celo denar, zato da imajo mir pred njimi in naj otroci počno tisto, kar pač želijo. Njihovi starši včasih nimajo niti časa za večerni poljubček pred spanjem.

Ali ni to žalostno? Kaj vse imamo in se tega niti ne zavedamo in ne znamo izkoristiti. Če imate še kje listek s svojimi novoletnimi (za)obljubami, je sedaj še čas, da ga dopolnite in v letošnjem letu naredite kaj tudi na področju svoje izobrazbe. Pa vso srečo!

Ana Foto: Žan Kuralt

Sodelovanje v nevladnih organizacijah povečuje dodano vrednost dela

Pogovor s Samom Hribar Miličem, generalnim direktorjem Gospodarske zbornice Slovenije

V dobi informacij in družbi znanja vse več vrednosti ustvari intelektualni potencial podjetja. Ključni sestavini tega potenciala sta strukturni in človeški potencial. In ravno človeški potencial je tisti, ki temelji na zmožnostih zaposlenih; znanju, spretnostih, odnosu do sebe in drugih, socialnih mrežah ter njihovih neprecenljivih izkušnjah.

V zadnjem času se govori, da je dodana vrednost dela v Sloveniji nizka. Statistika pravi, da je dodana vrednost na zaposlenega v razvitih državah kar 2,7-krat večja kot v Sloveniji. To seveda ne pomeni, da v Sloveniji delamo trikrat manj, pač pa, da za enak učinek potrebujemo trikrat več delavcev.

Dodana vrednost procesov in ljudi je pri nas nizka. Ljudje imajo veliko kompetenc, ki so jih pridobili na delovnem mestu skozi delo in dodatno usposabljanje. Te kompetence so osnova za delo, ki ga zaposleni opravljajo in jih v podjetju poznajo. Poleg tega pa obstaja še množica znanj in spretnosti, ki so jih ljudje pridobili izven delovnega procesa. V prostem času se namreč ukvarjajo z različnimi dejavnostmi: obiskujejo jezikovna in druga izobraževanja, sodelujejo v študijskih krožkih, se ukvarjajo z različnimi hobiji ter so aktivni v raznih društvih in združenjih itd. Vse to »tiho« znanje predstavlja neizkoriščen in-

tektualni kapital podjetja. Če bi podjetja oblikovala zemljevide intelektualnih znanj, bi bila na ta način bolj učinkovita, hkrati pa bi imela zmožnost hitrega prilagajanja razmeram na trgu.

Torej so s tega zornega kota nevladne organizacije pomembne za povečevanje dodane vrednosti dela?

Nevladne organizacije pomembno prispevajo h krepitvi intelektualnega kapitala posameznikov. Še posebej tiste, ki imajo poleg možnosti za pridobivanje izkušenj tudi lastne sisteme evidentiranja in potrjevanja znanja (kot je na primer vaš naziv vodja taborniške enote). Tiho znanje lažje prepoznamo, če ga zapišemo v obliki zmožnosti, ki jih ljudje imajo. Tako ga lažje pokažejo kot dodano vrednost v delovnem procesu na delovnem mestu.

Poleg intelektualnega znanja pa se v nevladnih organizacijah povečuje tudi socialni kapital. Nevladne organizacije, predvsem mladinske, so izrednega pomena za razvoj sekundarne socializacije. Če si s vrstniki, ki iščejo nekaj novega, se morajo znajti v različnih situacijah, premagovati fizične napore in med seboj sodelovati, potem je verjetnost za uspeh tako na delovnem mestu kot v življenju nasploh veliko večja. Zato sem vesel, da imajo takšne organizacije tudi širšo družbeno podporo.

Tadej Pugelj

Foto: Tadej Pugelj

Več kot podelitev

V torek, 8. decembra 2009, se je zgodil za nekatere dolgo pričakovani dogodek, podelitev inštruktorskih nazivov. Zakaj dolgo pričakovani? Nekateri smo na to čakali že več kot leto dni, nekateri še dlje!

Pridobitev inštruktorskega naziva morda za zunanjega opazovalca ne pomeni dosti in tudi moji starši so me ob prejemu vprašali, kaj mi bo to pravzaprav prineslo. Ampak že sam papir, kjer piše, da si opravil nek tečaj, na katerem si pridobil različna znanja s področja timskega dela, vodenja tima in organizacije skupine ti v vsakem podjetju in službi prinese prednost. Vsak rad vzame nekoga, za katerega ve, da se znajde in ima neko predhodno znanje, kar lahko pomeni tudi, da se mu ne bo treba ponovno oziroma sploh izobraževati.

Vendar to ni edino bistvo, zakaj smo veseli, da smo postali inštruktorji. Za nas je to predvsem potrdilo, da smo neko delo opravili vestno in dobro in smo bili za to celo nagrajeni. Je pohvala za vse prostovoljne ure, preživete pri tabornikih, za vse požrte živce, ki ti jih navsezadnje ni nikoli žal, ker si jih "namenil" nečemu, kar te veseli, in bi vse skupaj še enkrat ponovil, če bi bilo treba.

Foto: Puggy

Foto: Puggy

Sedaj, ko imamo priznanje, se nismo nič spremenili, še vedno ostajamo taborniki in še vedno bomo svoje delo opravljali tako, kot smo ga do sedaj. Nekateri od nas še mnogo let, nekateri morda ne več tako aktivno, vendar smo sedaj vsi bogatejši za nekaj, česar morda nima vsak. V srcu nosimo toplo misel, da se je naše delo izplačalo, da noben trenutek, ki smo ga podarili taborništvu, ni bil zaman. To sporočilo lahko sedaj prenašamo na druge, mlajše rodove, tako da jih učimo in naše izkušnje prenašamo nanje. In kot sem nekoč že povedala, naj taborništvu ne bo le aktivno preživljanje prostega časa, ampak tudi naš način življenja.

Katja Mahne

Program izobraževanj članic mreže

V obdobju od januarja do marca 2010

Naslov	Datum	Izvajalec	Kontaktna oseba Spletna stran organizacije
Participatory action research (akcijsko raziskovanje)	21.1.2010	Mreža eduAkcija	ada.stele@eduakcija.si www.eduakcija.si
Grafično moderiranje	19.1.2009 9 – 17. ure	Društvo moderatorjev Slovenije	natalijavrunc@yahoo.com www.drustvo-moderatorjev.si
Uvodno usposabljanje za prostovoljce	23. in 24.1.2010 16 ur	Slovenska filantropija	tjasa.arko@filantropija.org www.filantropija.org
Diagram povezav - delavnica za uporabo orodja	26.1.2009	Mreža eduAkcija	ada.stele@eduakcija.si www.eduakcija.si
Vodenje dialoške komunikacije med posamezniki in skupinami z raznolikimi interesi	1.2.2010 18:30 – 21:00	Društvo moderatorjev Slovenije	natalijavrunc@yahoo.com www.drustvo-moderatorjev.si
Delavnica - Podajanje orientacije (kako na-učiti)	4.2.2010	Mestna zveza tabornikov Ljubljana	zarjak@gmail.com www.mzt.org
Organizacija in koordinacija mrež, sodobni pristopi k mreženju	12.2.2010	Mreža eduAkcija	ada.stele@eduakcija.si www.eduakcija.si
S komunikacijo do boljših odnosov	11. in 18.3.2010	Mladinski ceh	petra@mladinski-ceh.si www.mladinski-ceh.si
Retorika in javno nastopanje	24.3 in 14.4.2010	Mladinski ceh	petra@mladinski-ceh.si www.mladinski-ceh.si
Uvodno usposabljanje za prostovoljce	6. in 7.3.2010 16 ur	Slovenska filantropija	tjasa.arko@filantropija.org www.filantropija.org
Delavnica - Vrisovanje na karto	11. marec	Mestna zveza tabornikov Ljubljana	zarjak@gmail.com www.mzt.org

Več podrobnosti na www.eduakcija.si

Dragi bralci!

Vabimo vas, da nam sporočite vaša opažanja glede dogajanja na področju izobraževanja v vaši organizaciji. Se vaši člani udeležujejo aktivnosti, ki so jim na voljo? Kakšne delavnice pogrešate? Je bila kakšna delavnica posebej dobra in jo lahko priporočate tudi ostalim? Povejte svoje mnenje, naj se vas sliši.

Tadej Pugelj

Društvo moderatorjev Slovenije

Društvo moderatorjev Slovenije združuje ljudi, ki si prizadevajo za kulturo dialoga in učinkovitejšo komunikacijo v skupinskih procesih reševanja problemov, in sicer z uporabo palete participativnih moderatorskih metod, ki gradijo na moči in modrosti skupine.

Moderator zasnuje proces in blago usmerja delo skupine k rešitvam v duhu zmagam - zmagáš. Pri tem ustvari in vzdržuje varen komunikacijski prostor, v katerem lahko vsak udeleženec razkrije svojo resnico, prisluhne resnici drugih in aktivno sodeluje pri reševanju skupnih izzivov.

V društvo se vključujejo tako praktiki, ki moderatorske metode vsakodnevno uporabljajo pri svojem delu s posamezniki in skupinami, kot tudi drugi posamezniki, ki jih navdihuje sodelovalni duh dialoške komunikacije na različnih področjih dela in življenja. Tako se v društvu srečujemo nevladniki, svetovalci, učitelji, javni uslužbenci, poslovneži, študenti, strokovnjaki z različnih področij - pisana paleta znanj, veščin, izkušenj in idej, ki omogočajo plodno, iskrivo, poučno in osmišljeno druženje.

Foto: Arhiv DMS

Foto: Arhiv DMS

Cilji društva so:

- izboljševanje in povečevanje uspešnosti ljudi in skupin z uporabo metod moderiranja,
- izobraževanje članov društva za vodenje moderiranih skupinskih procesov,
- povezovanje moderatorjev, podpornikov in simpatizerjev na nacionalni in mednarodni ravni s ciljem prenosa znanj in izkušenj.

Cilje uresničujemo na naslednje najpogostejše načine:

- z izobraževalnimi delavnicami o moderatorskih metodah, ki jih vodijo priznani domači in tuji moderatorji,
- z rednimi mesečnimi srečanji, kjer se v sproščenem prostovoljskem duhu spoznavamo z novimi metodami, znanji in veščinami ter izmenjujemo izkušnje,
- z virtualnim srečevanjem na interaktivni spletni strani www.drustvo-moderatorjev.si, preko katere si izmenjujemo aktualne informacije o dogodkih, zanimivih za sedanje in bodoče moderatorje.

Več informacij: www.drustvo-moderatorjev.si
Dobrodošli!

Marjeta Novak

Barbara Kelher - udeleženka projekta Scouts for Climate

Majhni koraki delajo čudeže - skupaj zmoremo več

Foto: Barbara Kelher

Barbara se je pred kratkim vrnila iz Kopenhagna, kjer je kot predstavnica ZTS s še 32 skavti s celega sveta sodelovala pri projektu Scouts for Climate, skavtski konferenci o klimatskih spremembah. Ko sem jo vprašala, kako je bilo, je vsa navdušena odvrnila: "Noro, dobro, nepozabno. Tako akcijo je treba enostavno doživeti na lastni koži."

Barbara, kaj točno ste počeli v Kopenhagnu?

Imeli smo predavanja, pogovarjali smo se o tem, kaj bo počela vsaka skavtska organizacija v okviru projekta.

Istočasno je v Bella centru potekala 15. konferenca Združenih narodov o podnebnih spremembah, COP 15, katere bi se morali udeležiti, a so nam zadnji hip pred odhodom tja sporočili, da to ne bo možno, saj so postopoma zmanjšali število obiskovalcev s 45.000 na 15.000. Ravno ta dan je bila predstavitev WOSM-a, in ker kot njegovi predstavniki nismo mogli v dvorano, smo posneli kratek filmček, kjer je vsak skavt na kratko povedal, kaj bo počel v okviru okoljskih projektov v svoji državi.

Se ti zdi, da ste skavti s filmčkom, ki ste ga posneli, kaj dosegli? Kakšni so bili odzivi nanj?

Dosegli smo, da bo WOSM na naslednji konferenci COP 16 soudeležena kot nevladna organizacija.

Sedaj smo imeli zgolj možnost predstavitve na stojnici. Svetovna skavtska pisarna je za filmček prejela veliko pohval.

Zdi se mi v redu, da smo ga posneli, saj smo tako lahko ostalim pokazali, da smo ne glede na vse prepreke iznajdljivi in smo vseeno bili na COP 15, sicer ne fizično, ampak preko filmčka.

Kaj meniš o moči nevladnih organizacij? Koliko moči imamo, da vplivamo na svetovne voditelje?

Če kot izhodišče vzamem konferenco o podnebnih spremembah, je bilo vse v rokah politikov, posebej Amerike in Kitajske, na katere se je čakalo do zadnjega trenutka. Zato tudi druge države niso mogle kaj dosti narediti. Se pravi, da NVO sploh nimamo konkretne moči, če je še same države nimajo. Žal to velja tudi za WOSM.

Katere pa so poti, po katerih lahko člani NVO povemo svoje mnenje?

Na raznih forumih, ki se jih udeležijo tako predstavniki nevladnih kot tudi vladnih organizacij. Moramo se ne samo pogovarjati, predvsem se moramo poslušati in se truditi sodelovati po najboljših močeh.

Kako je to skavtsko srečanje vplivalo nate osebno? Si dobila nove ideje, voljo, energijo za naprej na področju nevladnega delovanja?

Vsaka taka mednarodna akcija ti da novo energijo za nadaljnje delo, tudi meni. To je zelo pozitivno. O tem projektu sem govorila že na fakulteti, ker bo to del moje diplomske naloge. Projekt, ki ga bom izvajala, bo namenjen GG-jem. S kalkulatorjem odtisa bodo delali odtise za taborniške sobice in za gospodinjstva, od koder prihajajo. Na koncu bomo to združili in analizirali. Radi bi izdali knjižico Green Life Style in vse skupaj predstaviti na televiziji. S tem projektom bi GG-jem nudili neformalno izobraževanje, zraven pa bi posledično vključili njihove starše, starejše tabornike in tudi širšo okolico.

Kaj pa povezovanje nevladnih organizacij? Se ti zdi, da dobro sodelujemo?

Zdi se mi, da v Sloveniji premalo sodelujemo. Že pri tabornikih je včasih čutiti, da se posamezni rodo-

vi ne marajo oziroma se povezujejo samo določeni rodovi. Pa tudi z ZSKSS slabo sodelujemo, čeprav imamo skupne korenine. Zdi se mi škoda, da je tako. Lahko bi bilo veliko boljše. Seveda pa je marsikaj odvisno od posameznika.

Zadnje čase smo lahko večkrat slišali frazo: Razmišljaj globalno, deluj lokalno. Kaj si ti predstavljaš pod tem?

Majhni koraki na lokalni ravni imajo lahko velik vpliv na globalno raven. Moramo se povezovati in stremeti k skupnim ciljem.

Ana Britovšek

Celoten intervju si lahko preberete na
www.eduakcija.si
 pod rubriko Zanimivosti.

Neformalno izobraževanje v Srbiji

Foto: Arhiv Andriane

S približevanjem Srbije vstopu v Evropsko unijo so vedno glasnejši tudi zagovorniki prepoznavanja prednosti neformalnega izobraževanja. Mnoge nevladne organizacije, med njimi »Glasovi mladih« in »Centar za obrazovne politike« ter »Beogradska otvorena škola«, se borijo za razvoj izobraževanja po svetovnih merilih. Med najglasnejšimi je organizacija »Hajde da«, ki s svojim delom vidno promovira neformalno izobraževanje. Kot nosilec projekta »Neformalno izobraževanje v Evropi - korak k prepoznavanju v Srbiji in Črni Gori« v letu 2006 je organizirala vrsto seminarjev in treningov, namenjenih tako predstavnikom nevladnih organizacij kot tudi državnih ustanov, zadolženih za formalno priznavanje neformalnega izobraževanja.

V letu 2008, po obdobju zatišja, so na Ministrstvu za mladino in šport začeli razvijati Nacionalno strategijo za mlade in s tem je tema neformalnega izobraževanja v mladinskem sektorju ponovno postala aktualna, še vedno pa Srbija na tem področju ni dočkala zakona. Eden od teh zakonov bi lahko bil zakon o izobraževanju odraslih, za katerega si prizadeva »Centar za neformalno obrazovanje i celoživotno učenje«. Država je na njihova prizadevanja odgovorila s konferenco o napredovanju izobraževanja in potrjevanju doživljenjskega učenja, prvo te vrste v Srbiji. Ena izmed tem konference je bila težavno uveljavljanje evropskih standardov na področju neformalnega izobraževanja. Problemi nastajajo zaradi neurejene zakonodaje in slabega odnosa družbe do neformalnega izobraževanja, poleg tega pa ni finančnih sredstev, namenjenih temu področju.

Glede na to, da z neformalnim izobraževanjem mladi dobijo številne koristne kompetence, bi bilo zelo dobro, da bi v Srbiji čim prej razvili strategijo vrednotenja in sistematičnega spremljanja pridobivanja znanj. Mladi predstavljajo velik potencial, ki pa trenutno žal ni izkoriščen.

**Andriana Janićijević –
EVS prostovoljka pri ZTS**

Kolofon

Vodja projekta: Tadej Pugelj (tadej.pugelj@edukacija.si); Urednica mesečnega biltena eduAkcija: Ana Britovšek (ana.britovsek@edukacija.si); Strokovna sodelavka: Ada Stele (ada.stele@edukacija.si)

Izdaja: Zveza tabornikov Slovenije, Parmova 33, Ljubljana. Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz

Evropskega socialnega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete 'Institucionalna in administrativna usposobljenost'; prednostne usmeritve 'Spodbujanje razvoja nevladnih organizacij, civilnega in socialnega dialoga'.

Naklada: 6.400 izvodov.

Leto 2010 bo spet Marsovo leto

Mars potuje okoli Sonca približno dve leti, torej še enkrat dlje kot Zemlja, ki se nahaja bližje Soncu. Zaradi tega se Mars eno leto navidezno zadržuje "za Soncem" in je na nebu večinoma podnevi (zato ga ne vidimo), drugo leto pa je "na nočnem" delu Zemljin-ega neba, saj se nahaja na drugi strani Zemlje kakor Sonce.

Mars je letos že v januarju viden celo noč, ob koncu januarja pa bo tudi najsvetlejši, saj bo takrat Zemlji najbližje. To bo najprimernejši trenutek za opazovanje Marsa, saj lahko s pomočjo teleskopa uzremo celo kakšne podrobnosti na njegovi površini. Mars bo letos zelo visoko na ekliptiki, torej ga bomo našli skoraj v zenitu, kadar bo najvišje na nebu. Konec januarja bo najvišje okoli polnoči, potem pa vedno prej. Marsa v tem času ne moremo zgrešiti, saj je, če ne upoštevamo Lune, najsvetlejši na tem delu neba, poleg tega pa ga izdaja značilna rdeča barva.

Sončni in Lunin mrk največkrat nastopata v paru in tako bo tudi tokrat. Luninemu mrku, ki je bil na Silvestrovo, bo 15. januarja sledil Sončni mrk. Tokrat gre za kolobarjast mrk, saj je Sonce v celem letu prav januarja najbližje Zemlji. Zato je Sonce navidezno mnogo večje od Lune in ga Luna ne more popolnoma zakriti. Pri nas mrk praktično ne bo viden, saj se mrk ravno konča v času sončnega vzhoda.

V januarju bo zanimiv tudi meteorski roj Kvadrantidov, ki je vsako leto aktiven med 1. in 5. januarjem. Zanimiv je predvsem po velikem številu svetlih ter srednje hitrih utrinkov, ki dosežejo v času maksimuma tudi do sto in več utrinkov na uro, kar je več kot katerikoli roj v letu. Letos maksimum roja pričakujemo 3. januarja okoli 8. ure zjutraj, kar pomeni, da bo pri nas takrat že svetlo, a meteorski roj je zanimiv tudi kakšno uro ali dve pred maksimumom. Utrinke pričakujte iz smeri vzhoda. Opazovanja bo žal motila še skoraj polna Luna, a kljub temu je vredno poskusiti in si tako popestriti zgodnje nedeljsko jutro. ■

Mars, slikan s Hubblovim teleskopom. Slika: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Mars_Hubble.jpg

En lepših posnetkov utrinka, na posnetku so lepo vidni tudi Orion s svojo znano meglico, Sirij, Hijade z Aldebaranom ter Plejade. Slika: http://antwrp.gsfc.nasa.gov/apod/image/0912/Geminid2009_pacholka85owp.jpg

KOSOBRIŃNOVI PRIPRAVKI

Črna murva

(*Morus nigra*)

Družina: murvovke

Izvira iz Azije. Zraste od 10 do 15 metrov visoko, krošnja pa je velika in gosta. Listi so na mladih vejah veliki do 23 cm, na starih vejah pa so dolgi do 20 cm in široki do 10 cm. Na veje so nameščeni na nekoliko krajših pecljih kot listi bele murve, žleb pa je pri njih le nakazan.

Listi so izrazito srčasti. Sicer se delijo na 3 do 5 krp, lahko pa so tudi nedeljeni. Zgornja plast listne ploskve je temno zelena, spodnja pa je dlakava. Cvetovi so enospolni. Iz opljenih cvetov se razvijejo soplodja, dolga od 2 do 3 cm. Zreli plodovi so izjemno polnega okusa, barva pa je temno vijolična do skoraj povsem črna, po čemer je drevo dobilo svoje ime. Za razliko od plodov bele murve so nezreli plodovi kisli. Črno murvo že od nekdaj gojijo zaradi okusnih plodov, iz katerih kuhajo marmelado ali sirup. Iz prvotne domovine so drevo že v antiki razselili po sredozemskih deželah. Drevo dobro prenaša sušo, pa tudi na mraz je manj občutljivo od bele murve in lahko uspeva vse do nadmorskih višin okoli 1000 metrov. Raste tudi pri nas v Sloveniji. Razmnožuje se s semeni, potaknjenci, grebenicami in s cepljenjem.

Marmelada

Potrebujemo: 2,5 kg črnih murv, 1,5 kg sladkorja, 1 vrečko zgoščevalca.

Plodove črne murve operemo, posmukamo s pecljev in osušimo. V električnem mešalcu jih zmeljemo. Pretlačimo

jih skozi krpo. V dobljeno čežano vmešamo sladkor in na hitro zavremo. Kuhamo 10 minut, dodamo zgoščevalec in še enkrat zavremo. Vročo marmelado denemo v kozarce in jih takoj zapremo. Hranimo jih v hladnem in temnem prostoru.

Presni sok iz črnih murv

Potrebujemo: 2 kg črnih murv, 1 kg sladkorja

Črne murve operemo, dobro osušimo, osmukamo s pecljev, preberemo in stehtamo. Nato jih damo v stiskalnico za sadje in stisnemo. Sok previdno odlijemo, dodamo sladkor in mešamo toliko časa, da se popolnoma raztopi. Nalijemo ga v steklenice in takoj zapremo.

Na enak način lahko naredimo vkuhan sok. Sok, zmešan s sladkorjem, kuhamo 30 minut, vročega nalijemo v segrete steklenice in takoj zapremo.

Kompot iz plodov črne murve

Potrebujemo: 1 kg črnih murv, 0,5 kg sladkorja

Črne murve operemo, odcedimo in posmukamo s pecljev. Črne murve nadevamo v kozarce, v vodi prevremo sladkor in nalijemo na črne murve. Kozarce zložimo v pečico, kjer jih za 30 minut segrejemo na 80 °C.

Vse to in še več na Rastlin'cah (tečaj poznavanja rastlin za prehrano in zdravje).

Moj osebni kotiček

Namenjeno komu: MČ, GG, PP, RR
 Čas trajanja: 15 do 45 minut, odvisno od starostne veje
 Število: neomejeno
 Sredstva: risalni papir, papir, svinčniki, povečevalno steklo, daljnogled in vse ostalo, kar člani želijo uporabljati
 Vrsta: zunaj

Navodila za izvajanje aktivnosti

Vodnik pozove člane naj si izberejo majhen prostor v okolici, kjer se počutijo dobro. Lahko se usedejo pod drevo, na sredino polja, jase, ob ribniku, potočku ipd.

Tako bo vsak član imel svoj osebni kotiček.

Prostor naj bo sorazmerno majhen, le nekaj kvadratnih metrov, dovolj oddaljen od drugih, da ima član občutek, da prostor pripada njemu in bodo vsi lahko delali v miru in tišini.

Na taboru ali srečanju vsakič poskrbimo, da člani preživijo del časa v osebni kotičku. Čas mora biti ravno pravšnji, da bodo člani imeli možnost izkoristiti vzdušje prostora, in ne predolg, da se člani ne bodo dolgočasili.

Člani lahko v kotičku ob upoštevanju pravil obnašanja v naravi počnejo, kar želijo: opazujejo, rišejo, pišejo. S seboj vzamejo, kar potrebujejo: papir, svinčnike, daljnogled.

Cilji duhovnega razvoja:

- bolje spoznati samega sebe v odnosu do narave,
- odkrivati naravo okoli sebe.

Večkrat bodo člani obiskali osebni kotiček, bolj ga bodo spoznavali in postajal jim bo domač. Spoznali bodo rastline, živali, vonjave, zvoke, ki so del tega prostora.

Kar je bilo na začetku »nepoznano področje«, bo postalo bolj in bolj domače.

Komentar

Vodnik lahko pripravi pogovor s skupino, v katerem člani izražajo svoja občutja, kaj so videli in kaj so odkrili, ali govorijo o izkušnjah, doživetih med bivanjem v osebni kotičku. Če člani ne želijo govoriti o osebnih izkušnjah, pogovora ne izvajamo, ker lahko s tem kršimo njihove pravice.

Pri mlajših članih naj kotički ne bodo preveč razpršeni naokoli, da lahko v vsakem trenutku vidimo, kaj otroci počno. Aktivnost naj ne traja dlje kot 15 minut. Zaželeno je, da skupina ni prevelika, saj lahko sicer pride do težav pri obvladovanju skupine.

Taborniki in njihovi poklici

Barbara Bačnik - Bača

Arhiv Tabor

Predstavljamo vam novo rubriko, v kateri bomo predstavili različne profile tabornikov z zanimivimi poklici. Da pa bi začeli tam, kjer se spodobi, v prvi številki v letu 2010 predstavljamo tajnika ZTS, torej funkcijo, brez katere si delovanja naše organizacije ne znamo predstavljati. Opravlja jo človek s srcem in dušo ter vso predanostjo - naš Ivo Štajdohar.

Ivo Štajdohar - tajnik ZTS

Kako in kdaj se je začela tvoja taborniška pot?

Leta 1963 s prihodom rodovega propagandista v naš razred. Bil sem v 4. razredu OŠ Hinko Smrekar v Šiški. Taborništvo me je takoj zamikalo, kasneje pa tako pritegnilo delo v organizaciji, da sem enostavno ostal. Najprej na raznoraznih prostovoljnih funkcijah, kasneje pa na tej profesionalni.

Kaj si vedno sanjal, da bi rad postal?

O svojem poklicu kot otrok nisem kaj dosti sanjal. Kasneje sem razmišljal in tudi poskusil študirati tehnične vede, točneje strojno fakulteto, in ugotovil, da to ni zame, ter se potem ob delu posvetil študiju ekonomije.

Kaj si po izobrazbi in katera šola ti je ostala v najlepšem spominu ter zakaj?

Imam diplomo Ekonomske fakultete v Ljubljani. Šola? Vsaka po svoje. Težko bi rekel zakaj.

Katere kompetence te odlikujejo?

Nekako si prizadevam, da bi se približal liku, ki ga opisujejo taborniški zakoni. Rad delam z mladimi in jim pomagam pri njihovem iskanju svoje poti. Zdi se mi, da znam razločiti med vzrokom in posledico, da bi znal organizirati tako rekoč kar koli, da mi logika ne dela težav. Tudi z matematiko ali fiziko nisva skregana. Znam tudi malo posanjariti o tem, kaj bi bilo dobro in lepo v organizaciji, in se nato hitro postaviti na realna tla. Težko pa bi presodil, kaj me odlikuje. Morda vsestranskost. No, to oceno raje prepuščam drugim.

Kateri kompliment ti najbolj laska in si ga že mnogokrat prejel?

Hm, tudi po razmisleku bi težko odgovoril na to vprašanje. Doslej nisem zaznal kakih posebnih komplimentov s strani drugih. Morda nekaj pohval bivših sodelavcev, ki sem jim bil prvi šef, za potrpežljivo delo z njimi in spoznanja, ki so jih ob tem dobili. Vrednost teh so po večini ugotovili šele kasneje.

Kateri del tvojega poklica oziroma službe, ki jo opravljaš, ti je najbolj in kateri najmanj pri srcu?

Najbolj pri srcu mi je akcija in organiziranje dejavnosti, najmanj pa pisanje poročil.

Kaj narediš najprej, ko zjutraj prideš v službo?

Pozdravim, če je kdo pred mano že tam, prižgem računalnik in pregledam elektronsko pošto, nato si v obrazec za evidenco dela vpišem opravila, ki jih je treba narediti tisti dan - na osnovi mesečnih ciljev, seveda - sledijo pogovori s sodelavci.

Kako poteka tvoj tipični delovni dan?

Nadaljuje se z oceno likvidnosti organizacije in drugimi finančno-materialnimi zadevami. Potem se malo »oddaljim« od sodelavcev in se posvečam kaki vsebinski zadevi, gradivu, programu in poročilom, proti koncu delavnika pa zopet malo pokramljam z drugimi, da dobim vtis o napredovanju njihovega dela.

Imaš kakšne karijerne ambicije/izzive v ali izven organizacije?

Pri mojih letih bi si težko predstavljal, da bi bil lahko zanimiv kader v kaki drugi sferi.

Kako reagira splošna javnost oziroma tvoji znanci, ki niso taborniki, ko izvedo kaj in kje delaš?

Zdi se mi, da ko jim povem, kje delam, postanem zanimiv. Organizacija je med ljudmi bolj znana, kot si predstavljamo, in tudi bolj cenjena. Potem se ne pogovarjamo samo o mojem delu, ampak predvsem o tem, kaj delamo taborniki in pomenu tega za družbo.

Česa si želiš v novem letu na področju svojega dela?

V letu 2010 si želim veliko uspehov s sodelavci, predvsem pa, da bi mladi prostovoljci zmogli odločitve za prevzemanje dela na funkcijah v organizaciji. Ta vedno večja nezainteresiranost za prevzemanje funkcij me včasih kar malo vrže iz tira. ■

Zima je pokazala zobe

Če bi finskega otroka vprašali, kaj si misli o zimi, bi vam odgovoril, da je enkratna. Brez snega ni zime! Čudovit občutek je, zbuditi se poznega jesenskega jutra in skozi okno ugledati prvi sneg. Dobro si je zapomniti finski pregovor: "Ni vreme tisto, ki je slabo. So samo slabo oblečeni ljudje."

Zimsko spanje

Hibernacija (tudi zimsko spanje) je stanje telesne neaktivnosti živih bitij, pri katerem se umiri srčni utrip, zniža telesna temperatura, presnova se upočasni, z namenom zmanjšati porabo energije predvsem v zimskem času, ko ni zadostnih virov hrane. Takrat se živalim upočasni metabolizem, ki vodi do zmanjšanja telesne temperature. Beseda izvira iz latinske besede hibernus za zimo. Hibernacija lahko traja več dni ali tednov, odvisno od živalske vrste, temperature okolice in letnega časa (<http://sl.wikipedia.org/wiki/Hibernacija>).

Skrajni sever in živali

Ste kdaj pomislili, kaj je na skrajnem severu našega planeta? Mraz, večni sneg in led. Živali, ki živijo na mrzlih polarnih območjih (bodisi sezonsko bodisi vse leto), se znajo odlično prilagoditi ekstremnim razmeram. Številne vrste, ki tam prezimijo (npr. polarna lisica), imajo kožuh, ki je v zimskem času zaradi tolsčje gostejši, poleg tega pa postane povsem bel. S tem je žival manj opazna, kar ji pomaga tako pri skrivanju pred plenilci kot pri opazovanju oziroma zasledovanju plena. Boj za življenje in smrt med plenilcem in plenom je namreč neusmiljen, dobra krinka pa

zato pogosto odloča o življenju ali smrti.

Ko nastopi zima, se nekateri prebivalci, kot so ptice selivke, preselijo na jug, spet drugi, npr. severni medvedi, se skrijejo v snežne luknje. Polarna lisica in zajec uspešno premagujeta mraz, severni jeleni pa se kot ptice odpravijo proti jugu, na varovana gozdna območja. Življenje se prebudi šele pozno spomladi, ko se nad obzorjem pokaže sonce.

Nekateri živali pa zime ne prespijo, niti je ne predremlejo. Na hladne dni se prilagodijo na različne načine. Sesalci dobijo gostejši kožuh, ki se nekaterim pozimi pobeli. Prav tako se spreminja tudi barva perja pri pticah. Tisti, ki so stalni prebivalci mrzlih področij, kotijo žive mladiče, četudi so dvoživke - kot na primer planinski močerad, žuželke gorskih področij pa imajo popolno preobrazbo in zimo preživijo kot bube.

Globalno segrevanje

Vsa ta zimska idila bo morda nekoč izginila, saj je človek s svojim nespametnim ravnanjem povzročil segrevanje ozračja. Zaradi tega izginja življenjski prostor za nekatere živali, kot je polarni medved, saj izginjajo ledeni pokrovi, na katerih se gibljejo živali. Hkrati pa prihaja do primerov, katerih vpliv še ni povsem znan - nekatere vrste ptic v zimskem času namreč ne letijo več na jug, ampak zaradi milih temperatur ostajajo kar na severu. ■

Viri:

<http://www.rtvsllo.si/zabava/zanimivosti/foto-snezno-bele-zivali-ki-kljubujejo-zimam/218288>

<http://vedez.dzs.si/dokumenti/dokument.asp?id=856>

Obletnice

Že 55 let dobre volje

Rod dobre volje je praznoval že 55. obletnico svojega obstoja v ljubljanski Šiški. Svoj rojstni dan so praznovali na OŠ Valentina Vodnika, na katerega so povabili vse taborniške prijatelje njihovega rodu. Pripravili so več filmčkov, v katerih so predstavili, kaj počnejo čez leto, katere aktivnosti pripravljajo za svoje člane, kje taborijo in kje so že taborili poleti. V enem filmčku so tudi ostale tabornike in netabornike spraševali, kaj si mislijo o Dobrovoljcih in Dobrovoljkah, in mnenja so bila precej zanimiva. Njihova starešina Nadja D. Cirar je na prireditvi povedala tudi nekaj malega o zgodovini rodu in vsem zaslužnim, ki so bili del njihove zgodovine ali pa še bodo, podelila pohvale in zahvale za njihovo delo, ki so ga izkazali rodu. Nekaj malega je v svojem govoru kot Dobrovoljec povedal tudi Ivo Štajdohar. Pred samim uradnim delom so Dobrovoljci pripravili igro v znanju, kdor pa si je prislužil dovolj točk, je dobil za nagrado rodov koledar. Pripravili so tudi taborniški sejem, na kateremu so prodajali izdelke, ki so jih člani izdelali sami. Po uradnem delu je sledila še pogostitev, tako kot se za vsak rojstni dan spodobi.

Še na mnoga leta Dobrovoljci!

N. Z.

☞
poklikaj se!

rutkanet.
spletni taborniški servis

50-letnica delovanja Rodu Rožnik

Prejšnji teden je na OŠ Koseze Rod Rožnik praznoval častitljivih 50 let delovanja. Delovanje so počastili s proslavo, na kateri so na zelo zanimiv način prikazali življenje tabornika, ki ga preživlja na taboru, veliko je bilo tudi pevskih vložkov s taborniškimi pesmimi. Starešina Tone je povedal nekaj besed o rodu, načelnik Klemen pa je zaslužnim članom podaril tudi priznanja za njihovo delo in požrtvovalnost, ki so ga izkazali rodu. Obiskovalci so lahko v roke prejeli sveže natiskano glasilo o zgodovini in delovanju rodu in se na koncu v prijetni atmosferi posladkali z dobrotami ob poslušanju benda In your face.

Še na mnoga leta!

N. Z.

Anton Simončič, dolgoletni starešina Rodu Rožnik: "Rožnik se je iz Spodnje Šiške kmalu po ustanovitvi leta 1959 razširil še v sosednje kraje, v Šmartno pod Šmarno goro, Dravlje, Tacen (miličniška kadetska šola), internat gradbenih delavcev v Šiški in v Vodicach. Deloval je na večini šol. Na vrhuncu je štel preko 1200 članov. Začeli smo tiskati taborniške priročnike za delo vodnikov in drugih funkcionarjev (Moj vod, Delo v enotah, Za starejše člane, Tabornikova knjižica itd.). Izdajali smo glasilo Štor, ki je postalo občinsko glasilo, kasneje Galebi. Rožnikovci smo ustanovili najprej Občinsko zvezo tabornikov Ljubljana - Šiška, zatem še Mestno zvezo tabornikov. Ustanovili smo taborne centre v Rozaliji, kasneje za 20 let v Rovinju, zadnjih deset let v Osilnici (kot lastniki). Skoraj dve desetletji smo imeli v najemu planinsko kočjo na Mali planini. Največkrat smo osvojili naziv Partizanski odred in tako postali predstavniki ZTS v Bratskem odredu tabornikov Jugoslavija. Preko 30 let smo sodelovali s poljskimi harcerji, češkimi skvati in občasno z Nizozemci, Angleži, Italijani, Bolgari in člani BOI Jugoslavije. Več desetletij v svojih prostorih načrtno zbiramo taborniške predmete, kar naj bi bila osnova za taborniški muzej. Vsako leto poleg Galebov izdamo 2-4 publikacije, ki jih pišemo člani. Izredno odmevna je rodova aktivnost na taborniškem filatelističnem področju. Filatelistične taborniške posebnosti si izmenjujejo s sovrstniki iz Avstrije, Italije, Anglije, Brazilije, Finske, Srbije, Hrvaške in Avstralije. Ob 50-letnici delovanja je Rod Rožnik prejel plaketo Športne zveze Ljubljane in Zveze tabornikov Slovenije."

Luč miru iz Betlehema

Kaj ti bo plamen, če srca ni zraven

Kot pravi poslanica, letos ni bilo nič novega: ena sveča in en plamen, en človek in en nasmeh. Morda res nič posebnega, vendar smo s srcem in ne le s plamenom poskusili razširiti sporočilo Luči miru iz Betlehema.

Na Dunaj smo se po lučko odpravili v večji delegaciji, saj smo k sodelovanju povabili tudi malo mlajše, GG-je, in jim na ta način skušali akcijo približati. Avtobusa sta se dodobra napolnila in pričelo se je druženje med tabornik, katoliškimi skavti in zamejskimi skavti. S klepetom in pesmijo smo si krajšali čas do Dunaja, kjer smo se udeležili sprejema. Po sprejemu smo se šli še nekaj igrice, nato pa se odpravili v skavtski center. Skuhali smo si večerjo, potem pa hitro na potep po okrašenih ulicah Dunaja. Kar prehitro je prišlo jutro, ko smo morali zlesti iz toplih spalk in se odpraviti nazaj proti Sloveniji ter plamenček prinesiti na sprejeme, ki so potekali v Murški Soboti, Ljubljani in Novi Gorici. Na sprejemu v Ljubljani smo svoj delček v mozaik dogajanja dodali tudi taborniki. Od tu pa se je pravo potovanje Luči miru iz Betlehema šele začelo. Vsak je ponesel plamenček v svoje lokalno okolje in ga razdajal naprej.

Sprejem Luči miru iz Betlehema je bil tudi pri predsedniku države, na uradu za mladino, v državnem zboru, pri varuhinji človekovih pravic, na uradu za verske skupnosti, v Kliničnem centru, na ministrstvu za obrambo in drugih lokalnih institucijah. Povsod so lučko lepo sprejeli in obljubili, da bodo skušali sporočilo Luči miru predajati naprej.

Tako se je zaključila še ena akcija LMB, tokrat že devetnajsta v Sloveniji. In če te zanima, kaj bomo počeli drugo leto, se nam pridruži pri razdajanju Luči miru iz Betlehema.

Dunaj. Foto: Matevž Cerar
Sprejem v Ljubljani. Foto: Matevž Cerar

Geslo na balonu. Foto: Matevž Cerar

Sprejem na Dunaju. Foto: Matevž Cerar

Sprejem v Ljubljani. Foto: Matjaž Maležič
Lučka miru. Foto: Matevž Cerar

Sprejem pri predsedniku države, dr. Danilu Türku. Foto: Matevž Cerar

Sprejem na Dunaju. Foto: Matevž Cerar

Sprejem na uradu za verske skupnosti. Foto: Matevž Cerar

Predaja LMB varuhinji človekovih pravic, dr. Zdenki Čebašek - Travnik. Foto: Matevž Cerar

LMB smo predali tudi ministrici za obrambo, dr. Ljubici Jelušič, in načelniku Generalštaba Slovenske vojske, generalmajorju mag. Alojzu Šteinerju. Foto: Matjaž Maležič

Predaja županu Ljubljane, Zoranu Jankoviču. Foto: Matevž Cerar

Mesečnik EVS prostovoljke

Kako je pa pri tebi minil veseli december?

Najprej moram priznati, da sem bila kar malo razočarana, ko sem ugotovila, da Španci ne poznajo diciembre feliz, veselega decembra. Ali vsaj besedne zveze s tem pomenom. »Ker, veš, mi imamo celo leto čas za veseli december,« so mi obrazložili pomanjkanje te, v Sloveniji tako popularne besedne zveze. Sicer je spet odvisno o družbe, v kateri se giblješ, ampak na splošno se mi zdi, da je res nekaj na tem. Da imajo v vsakem mesecu leta več časa za druženje. No, ne da ga imajo, znajo si ga vzeti.

»Veseli december« sem v več kot prej preživela med otroki, starimi do 10 let. Moja gostiteljska organizacija ima poleg malega morja socialno-kulturnih aktivnosti tudi nekoliko bolj komercialno usmerjen minipark, namenjen otrokom do 10 let. Neke vrste igralnica, kamor se lahko popoldne, ob plačilu vstopnine, najmlajši pridejo igrati, risati in barvati. Starši imajo v tem času možnost spiti kavo, prebrati časopis ali knjigo v kavarnici, ki jo igralnica vključuje. Mogoče pa je tudi praznovati obletnice in rojstne dneve v družbi sošolcev, prijateljev, bratov, sester ali simpatij. Konec leta je teh praznovanj več, zato sem v miniparku tudi preživela več časa. Tolikokrat omenjena svetovna gospodarska kriza se v tej dejavnosti očitno še ne pozna.

Imela sem priložnost priti v stik tudi z otroki, ki imajo motnje v fizičnem in psihičnem razvoju, Dawnov sindrom ipd. Motnje, s katerimi doma nisem nikoli prišla v stik, so bile zame nov izziv in nova učna izkušnja. Izkušene stvari so me večkrat pretresle, saj se vseh motenj prej nisem niti zavedala oziroma o njih nisem razmišljala. Ob tem občudujem energijo staršev, ki jo vlagajo v razvoj otroka, četudi se jim verjetno večkrat zdi brezsmiselno. Sedaj se še toliko bolj zavedam sreče, ki jo ima zdrava oseba.

Naj bo vesel tudi januar in ostali meseci, ti želim ob začetku leta!

Hasta pronto, Jerneja Modic

*Več o tem, kaj EVS je, lahko izveš na www.evs.si ali www.mva.si.

SVETkova avanTURA

SVET(K)Ovni pozdrav!

Prazniki so za nami (upam, da ste jih lepo preživeli) in že nas čaka veliko dela, da bo taborniško leto 2010 vsaj tako uspešno, kot je bilo prejšnje. Ko takole tečejo leta (in nič ne rečejo), ugotavljam, da moram tudi jaz malo zavihati rokave. Zato sem se odločil, da vas že v januarski številki pozdravim v razširjeni sestavi SVETKOvih strani. Do sedaj že poznana SVETKOva avanTURA bo dobila še dve sestrski rubriki, in sicer SVETKov kotiček in SVETKO poročča.

V mojem malem kotičku boste vsak mesec lahko prebrali kakšen nasvet z mednarodnega področja. Upam, da bodo nasveti koristni, predvsem pa, da vas bodo spodbudili, da se podate na pot in raziščete svet. Ne pozabite, trdo delo je vedno poplačano z nepozabno izkušnjo!

V občasni rubriki SVETKO poročča boste lahko prebrali, kaj se je dogajalo na različnih mednarodnih aktivnostih, ki so se jih udeležili člani Zveze tabornikov Slovenije, nacionalne skavtske organizacije.

Prijetno branje vem želim in se vidimo na naslednji mednarodni akciji!

Svetko poročča

Med 12. in 17. decembrom je vzporedno s konferenco COP15 v Kopenhagnu na Danskem potekala svetovna skavtska konferenca o klimatskih spremembah - Scouts for Climate Summit. Konferenca se je udeležilo 33 skavtov z vsega sveta, ki s(m)o ves teden izpopolnjevali svoje okoljske projekte. Na različnih predavanjih (vsebina projektov, mreženje, projektno vodenje, komuniciranje, WOSM-ov okoljski program itd.) smo pridobili bolj teoretično podlago za realizacijo projektov v nacionalnih skavtskih organizacijah.

Poleg vseh predavanj pa smo udeleženci obiskali tudi Bright Green Forum, Klima Forum in Scout Klima Camp ter si ogledali prestolnico Danske. V Scout Klima Camp nas je obiskala tudi danska princesa Benedikte in se z vsemi rokovala. Organizatorji (WOSM in danska skavtska orgnaizacija) so pripravili tudi večerne programe, kino, kjer smo predvajali film Neprijetna resnica ter HYGGE, večerna druženja ob kitari.

Kot posamezniki lahko naredimo veliko spremembo - mislimo globalno, delujemo lokalno!

Vaš Svetko

Svetkov kotiček

Aktivnosti v tujini

Se letos odpravljate na taborjenje v tujino? Ali pa si tega le želite, pa ne veste, če boste zmogli vse (pravočasno) organizirati? Naj vas pomirim, še je čas! Za začetek pozorno preberite nekaj nasvetov, ki sem jih v tej številki pripravil za vas.

Mednarodne izkušnje predstavljajo za naše člane prijetno popesritev programa. Poleg širjenja socialne mreže in spoznavanja novih kultur, dajejo priložnost tudi za utrjevanje znanja tujih jezikov. Naša dolžnost je, da poskrbimo, da so aktivnosti čim bolj pestre, predvsem pa varne.

Preden se odpravite v tujino, je pomembno, da s posebnim obrazcem, ki ga dobite po elektronski pošti na ic@scout.si, prijavite svojo aktivnost Komisiji ZTS za mednarodno dejavnost (KMD). Na podlagi te prijave bo nacionalna skavtska organizacija v gostiteljski državi obveščena o vašem obisku oziroma bo organizatorjem mednarodne aktivnosti potrjeno članstvo tistih, ki se na aktivnost odpravljajo. To bo omogočilo tudi pomoč pri organizaciji aktivnosti in morebitno pomoč (npr. pri komunikaciji z državnimi institucijami) v primeru nepredvidenih dogodkov v tujini.

Priložnosti

Zveza tabornikov Slovenije, nacionalna skavtska organizacija (ZTS), je od leta 1994 članica svetovne skavtske družine. S članstvom v Svetovni organizaciji svetovnega gibanja (WOSM) se našim članom ponuja priložnost sodelovanja na mnogih mednarodnih aktivnostih.

Če se boste udeležili mednarodne aktivnosti v tujini (nacionalni jamboreeji so najcenejša možnost za mednarodno izkušnjo), morate poskrbeti »le« za logistične zadeve, to so prijava, prevoz, prehrana pred in po aktivnosti, morebitna cepljenja in vizumi, zdravstveno zavarovanje in skupna oprema (komplet prve pomoči s potovalno lekarno, šotore, kuhinjo ipd.).

Če se na taborniško aktivnost v tujini odpravljate v lastni režiji, boste morali poskrbeti še za primeren prostor in program aktivnosti. Pri tem so vam lahko v veliko pomoč domače skavtske skupine, kontakt z njimi pa vam lahko pomaga vzpostaviti KMD (seveda pod pogojem, da ste oddali prijavitni obrazec).

Obnašanje v tujini

Ko potujete v tujino, tam ne predstavljate samo ZTS, ampak tudi Slovenijo. Pomembno je, da se tudi v tujini obnašate v skladu s taborniško prisego in zakoni. Vtis, ki ga boste pustili pri domačinih, bo spremljal tudi tiste, ki se bodo na mednarodno dogodivščino odpravili za vami!

Več informacij

Več informacij najdeš v gradivu, ki ga je KMD pripravil za člane, ki potujejo v tujino. Dobiš ga pri načelniku/starešini rodu ali pa po elektronski pošti.

Foto: Žan Kuralt

SVETKova avanTURA

Še vedno se lahko prijaviš na 10. srednjeevropski skavtski jamboree ConCordia 2010, ki bo od 2. do 11. avgusta potekal na Madžarskem. Razpis in prijavnico najdeš na www.rutka.net, več informacij pa dobiš od vodje odprave ZTS, Lucije Rojko, na l_rojko@hotmail.com.

Na 22. svetovni skavtski jamboree, ki bo poleti 2011 potekal na Švedskem, bo potovalo več kot 150 članov ZTS. Več informacij na jamboree.rutka.net.

Si želiš doživeti jamboree še pred jamboreejem? Švedska skavtska organizacija bo v svoji organizacijski ekipi za jamboree pozdravila eno članico ali enega člana ZTS, ki bo tam pol leta opravljal EVS projekt. Več informacij na www.rutka.net ali ic@scout.si.

Mnenje

Ob letu osorej

Decembra 2009 smo taborniki prejeli prednovoletno številko naše revije in z njo, poleg številnih napotkov za delo v rodovih, seveda obilo dobrih želja za naslednje leto. Uresničevanje skritih želja in pozitivna pričakovanja so seveda nekaj, kar si želi vsak od nas, in prijetne trenutke želimo deliti v naslednjem letu tudi z drugimi. Konec leta je tudi čas, ko se ozremo nazaj, na prehojeno pot v letu, ki se izteka in si, če je le mogoče, zastavimo nekaj osebnih ciljev, ki si jih želimo uresničiti v letu, ki se šele začneja. Tudi organizacije se vedno ozrejo nazaj in skušajo ugotoviti, kaj je bilo dobro in kaj malo manj, in si na osnovi teh spoznanj, zastavijo cilje ter oblikujejo načrt za prihodnjih dvanajst mesecev.

Vsak resen časopis, kar tudi naš Tabor vsekakor je, v zadnji številki vedno objavi razgovor z vodjem organizacije, občine, pokrajine, države. Seveda smo v decembrski številki Tabora lahko prebrali pogovor z načelnikom ZTS, tabornikom Andrejem Lozarjem - Silosom. Do tukaj vse lepo in prav. Težave so se mi pojavile, ko sem začel prebirati vprašanja in odgovore. Skorajda nisem verjel, da vodilna oseba v ZTS prihaja iz vrst Mestne zveze Ljubljana in je član enega od ljubljanskih rodov, ki so v preteklosti imeli toliko pripomb na delo IO ZTS in toliko dobrih idej, sedaj pa berem odgovore na povsem konkretna vprašanja, ki ne povedo skorajda ničesar. Je pa res, da je v odgovorih kar nekaj opravičil, češ da "kadre sicer imamo, da pa so preobremenjeni ali pa se jim zdi odgovornost prevelika" za prevzem določenih zadolžitvev (temu lahko rečemo tudi funkcij). Vsekakor je nenavadno, da smo taborniki v preteklem letu bili uspešni pri potrditvi programov usposabljanja taborniških kadrov s strani Sveta za šport in pridobitvi projekta eduAkcija, ne moremo pa najti načelnika ali načelnice Komisije za vzgojo in izobraževanje ter delo z odraslimi. Vzgoja kadrov bi morala biti zaradi velikega vsakoletnega osipa - menjave članstva - najpomembnejši resor vsakega IO ZTS, kajti brez ustreznih kadrov organizacija (in to katerakoli) nikakor ne more biti dolgoročno uspešna. To, da načelnik ne ve, kaj se dogaja v Skavtski fundaciji, je nekaj, kar težko verjamem, kajti Fundacija je del ZTS. Tudi izjava, da Fundacija čaka na projekt ZTS, da bi lahko zbirala sredstva, ne vzdrži nobenega resnega pogovora o tej temi. Če je fun-

dacija neodvisna, potem mora seveda tako akcijo pripraviti in izpeljati sama, v sodelovanju z vsemi rodovi. O tem, kakšne akcije pripravlja in koliko je Fundacija zbrala sredstev v zadnjem obdobju, pa nič?! Tudi o taborniškem domu ZTS, ki ga čakamo taborniki že celo večnost, nismo dobili nobene nove informacije. Kot kaže, interes tabornikov ni tako velik, da bi ga dobili v bližnji prihodnosti - s tem seveda tudi interes članov IO ZTS. Če se še prav spomnim (morda mi spomin peša), je bila na volilni konferenci predstavljena vizija razvoja ZTS, ki jo je predstavil sedanjí načelnik ZTS in prav nenavadna je izjava (po približno desetih mesecih delovanja!): "... tudi čas za debate o politikah ZTS znotraj organizacije še prihaja, da še malo bolj podrobno spoznamo delovanje in trenutni položaj ZTS". Da ne bom predolg in da vse skupaj ne izpade samo kot kritiziranje v negativnem pomenu besede, naj na koncu omenim še eno izjavo: "Po volilni skupščini smo v IO malce bolj osamljeni, kot smo bili pred njo." In v vseh številkah revije Tabor, ki so izšle po volilni skupščini, niti enkrat niso pozvali članov ZTS, da se pridružijo delu v komisijah ali da se javijo za vodenje projektov. Prav nenavadno. Pozitivno in pohvalno je, da je načelnik IO v novoletnem pogovoru prvič povabil vse zainteresirane tabornike, ki so pripravljeni del svoje energije vložiti v delo organizacije, da se pridružijo ekipi, ki trenutno vodi ZTS.

Kot je razbrati iz vsega, kar nam je povedal načelnik IO ZTS, bomo morali na večino konkretnih dogovorov počakati še celo letošnje leto. Torej, dragi taborniki, še malo potrpljenja in morda bomo čez čas le dobili konkretne odgovore na zastavljena vprašanja.

Ljubljana/Domžale, 4. januar 2010

Boris Mrak

Mjedved

Kolumni

Novi začetki

Z novim letom prihaja tudi novo obdobje naših življenj. In človek, kakršen je, ni nikoli popolnoma zadovoljen z življenjem, ki ga trenutno živi. Recimo temu človeška nečimrnost, ki nas vodi do tega, da dosežemo še več, da presežemo sami sebe in napredujemo, saj kadar je človek preveč zadovoljen s samim seboj, ne opazi, kdaj prične delati napake in po poti morda še koga prizadene.

Zato je zdaj res pravi čas, da malo premislimo sami zase, česa si želimo v letu, ki je pred nami, razmišljamo pozitivno in si zastavimo cilje, ki jih bomo, če se potrudimo vsaj nekoliko, prav gotovo dosegli. Morda izboljšati šolski oziroma študijski uspeh, doseči napredovanje v službi, izboljšati odnose z najbližjimi ali pa spoznati nekoga novega, da nam popestri prosti čas? Pa naj to ne bodo tiste (ne)slavne novoletne zaobljube, ki jih vsi pozabimo še pred koncem januarja (ja, letos bom pa resnično nehala gristi nohte, čeprav jih grizem že od devetega leta), naj bodo to bolj dobronamerne želje, ki se nam bodo zasedrale globoko v podzavest in nas nevidno usmerjale vse leto proti samim dobrim rečem in uspehom. Nekje sem pred časom prebrala, da možgani ne zaznavajo radi negacij, recimo, kadar si rečemo sami pri sebi: »Ne bom več prekomerno jedel.« Naši možgani slišijo le zadnji del: »Bom prekomerno jedel.« In to se konec koncev tudi manifestira. In četudi to ne drži, pa prav gotovo ni popolnoma neumno. Če si človek reče, česa ne bo več počel ali česa ne mara, to ne bo prav veliko v pomoč, ker še vedno ne bo vedel, česa pa si dejansko želi, k čemu stremi ter po čem hrepeni - in to je tisto, kar bi si morali sami pri sebi razjasniti. In če delam komu krivico, ko pravim, da nas večina bolj životari kot živi, da nas večina bega nekoliko izgubljenih po tem izpraznjenem svetu, se resnično opravičujem. A človek se mora včasih tudi nekoliko izgubiti, da se znova najde in gre naprej takšen, kot si je vedno želel biti, in da v življenju izbere odločitve, ki ga vodijo do dobrih reči.

Zato je moja letošnja novoletna želja popolnoma pocukrane narave, saj si želim, da bi našli sami sebe v tem izgubljenem svetu in zadostili tisti izmuzljivi taborniški 'duhovnosti', katere nikoli ne znamo prav dobro opredeliti. Zatorej vam želim resnično posebno lepo leto 2010!

Boris Mrak

Dobrodelna akcija - stol v Gozdni šoli

Prebiram decembrsko številko Tabora in glej ga zlomka, na straneh vodstva IO ZTS naletim na novičko, da za 80 evrov dobi tabornik stol v Gozdni šoli. O, si rečem, to je pa res dobra zamisel, kako vzpodbuditi starejše in zavedne tabornike, da prispevajo kak tolar za obnovo in vzdrževanje Gozdne šole. Pohvalno, ni kaj! Podobne akcije so znane že iz drugih organizacij in držav. In kar se je prijelo drugje, posebno če prihaja iz zahoda, bo imelo uspeh tudi pri nas. Fetiš do vsega, kar prihaja iz tujine, posebno še iz zahodnih držav, je v teh naših krajih še vedno prisoten. In to so imeli v mislih tudi snovalci te ideje ali zakladnik ZTS, tabornik Tadej Beočanin, in člani komisije za finančno materialne zadeve.

Ideja je odlična, ampak težave so skrite v podrobnostih. Ko preberem povabilo za donacijo, ugotovim, da nikjer ni navedena številka transakcijskega računa ali napotek, kako prideš do tega podatka. Zares nerazumljivo, da iz oglasa izpade tako pomemben podatek. In ker se mi je ideja zdela dobra in sem se odločil, da akcijo konkretno podprem, sem začel iskati manjkajoče podatke. Pisarna ZTS na Parmovi mi je prijazno posredovala vse potrebne podatke in ker mi raziskovalna žilica ni dala miru, sem se pozanimal tudi o tem, kdo vse je do trenutka, ko pišem to kolumno, že prispeval za stol v Gozdni šoli. In ne boste verjeli, to so storili trije posamezniki. Bil sem presenečen, da se v akcijo niso vključili niti snovalci ideje niti člani IO ZTS. In počasi začenjam dvomiti v iskrenost ideje snovalcev akcije in vseh, ki vodijo našo organizacijo. Človek bi pričakoval, da bodo vodilni ljudje prvi, ki bodo prispevali za stole in s svojim zgledom potrdili svoj iskreni odnos tako do taborniške organizacije kot tudi do Gozdne šole. Zgledi vlečejo in tega bi se moralo naše "pametno vodstvo" še kako zavedati. Tako pa upam, da bodo v naslednjih dneh tudi oni konkretno podprli svojo lastno idejo. In če ne, kdo jim bo potem v prihodnje še verjel?

"Pametno vodstvo" se mora zavedati, da jim bo članstvo v ZTS sledilo samo v primeru, da bodo za idejami stali oni sami in akcije podpirali ne le besedno, ampak tudi s konkretnimi dejanji. In akcija "80 evrov za stol v Gozdni šoli" je njihov prvi preizkusni kamen!

Ljubljana/Domžale, 5. januar 2010

tabor

HOČE TEBE!!!

VABIMO K SODELOVANJU VSE, KI VAŠ ZANIMA USTVARJANJE REVIE TAVOR. ČE BI RADI PISALI O DELU RODOV Z VAŠEGA ALI SOSEDNJEGA KRAJA, ČE IMATE RADI FOTOGRAFIJO, STE ILUSTRATOR ALI LE POLNI NOVIH IDEJ, POTEM **HOČEMO TEBE!** PRIDRUŽI SE NAM!!!

Jaka Bevk - Šeki

poklikaj se!

rutkanet.
spletni taborniški servis

Kolofon

Uredništvo - Mies Ciput (mies.ciput@volja.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Petra Grmek (sira.gmek@gmail.com) - urednica sklopa Igra, Tadeja Rome (whatshername.nessya@gmail.com) - urednica sklopa Dognodiščina, Zan Kuralt (zan.kuralt@gmail.com) - urednik fotografije. **Predsednik izdajateljskega sveta** Igor Bizjak (bizji@rutka.net). **Novinarji in sodelavci** Barbara Bažnik (barbara.baznik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-cable.net), Borut Čerkvenič (borut.cerkvenic@guest.arnes.si), Teja Čas (teja.cas@gmail.com), Klemen Kenda (kubi@rutka.net), Matjaž Kerman (kaskapivo@gmail.com), Primož Kolman (primoz_kolman@yahoo.com), Nina Kosar (nina_rta@hotmail.com), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Jerneja Modic (jerneja.modic@gmail.com), Boris Mrak (boris.mrak@ovovs.si), Tadej Pugalj (pugy@rutka.net), Luka Remš (luka.rems@gmail.com), Tomaž Sinigajda (sinigajda@gmail.com), Petra Skalič (petra_skalic@hotmail.com), Domen Šverko (dsve2001@yahoo.com) in Neža Zajc (neza.zajc@gmail.com). **Lektoriranje**: Miha Bejek (miha.bejek@gmail.com) in Barbara Todorovič (barbara.todorovic@gmail.com).

Ustanovitelji - izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TAVOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva**: Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: revija.tabor@gmail.com, info@zts.org. WWW: <http://www.zts.org>. Cena posameznega izvoda je 2,09 €, letna naročnina je 20,06 €, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142373. Rokpisanje in fotografije ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. DDV je vrščen v ceno. Graficna priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127

				SESTAVIL: MATJAŽ KERMAN	NAGOVOR BOGA V MOLITVI PRI JUDIJM	NASELJE PRI POSTOJNI	DRŽAVNA BLAGAJNA	MORSKA ŽIVAL Z LOVKAMI	TABOR	19. IN 15. ČRKA ABECEDE	STAROGRŠKO BRENKALO, PODOBNO HARFI	ANGLEŠKA POVRŠINSKA MERA	
				GRŠKI BOG VOJNE, SIN ZEUSA IN HERE					POZELENE, STRAST				
				OLTAR, ŽRTVENIK					LITIJ				
				AFRIŠKA GOZDNA ŽIRAFI							2. SOLMEZACLEJKI ZLOG		
				LEVI PRITOK TIBERE (IT.)						FUNDACIJSKA REPUBLIKA		OSEBNI ZAJMEK	
				NEZNANEC						NAZIV			
TABOR	MAJHEN RT	PREBEVALKA IRSKE	DOGOVOREN LIK, SIMBOL REČI PLANET			DOMAČA PERNATA ŽIVAL	OSLOVO OGLAŠANJE RIJEVO ŽGANJE			ELEKTRO SLOVENEJA (KRATICA)	ABRAHAMOVA ŽENA		
ZNANO LETOVIŠČE V ITALIJI OB JADRANU						IME VEČIH EGIPTOVSKIH KRALJEV SPREMLJEVA LEC OIGNA							
NOSILNI DEL OSTRŠJA				GRŠKA ČRKA	SL. TORALEC VALČ NADZORNI SVET				LOIŽE ADAMIJE TERITORIJALNA OBRAMBA				
Š-RAMBA ZA SHRANJEVANJE RIBIHIH JAKČECI(KER)								KATRAN					
SLOVENSKA ESTRADNICA KATARINA				JELEN, KI IMA NA VSAKEM ROGU ŠTIRI IZRASTKE (OSMERAK)				NADLEŽNA ŽUŽELKA					

Iz taborniške pesmarice

Ti nisi ta

Mi2

Klemen Kenda
Jaka Bevk - Šeki

Asus2 E
Padel je poslednji zastor najine tragikomedije,
c# D
namesto rož le mrtva riba in fotodraž iz Azije.
A E
Preveč besed, premalo dotikov, napačnih zvezd,
ponesrečenih trikov,
c# D Asus2
prehitrih gest, prepoznih umikov mojih poti in
tvojih mejnikov.

Peskovnik nima več prostora,
kompas kaže staro smer,
vodnjak želja ostaja prazen,
konec vojne, živel mir.

Počasi zbudam se iz teme, tako preprosto je spet vse,
ob enem žalosten in srečen, da mi vseeno je za te.

Ti nisi ta ...

Asus2 -X02200
Eadd11 -422200
D6add9 -200200
B7add11 -032300

A
Ti nisi ta, ki prebere moj znak,
Eadd11
ti nisi ta, ki ustavi moj vlak.
D6add9
Ti nisi ta, ki odpihne moj prah,
F G
ti nisi ta, ki prežene moj strah.

A
Preveč besed, premalo dotikov,
Eadd11
napačnih zvezd, ponesrečenih trikov,
C#m
prehitrih gest, prepoznih umikov
D
mojih poti in tvojih mejnikov.

Ti nisi ta ...

Asus2 B7add11 D6 Asus2

Januarsko-februarski koledar taborniških akcij

Tadeja Rome

23. januar 2010

3. Prvenstvo v 'Človek, ne jezi se' - RAJ Cerklje

Približuje se zima in to je čas, ko nam družabne igre na toplem zadišijo še bolj kot ponavadi, pravijo Cerkljani. Zatorej vas vabijo na prvenstvo v igri 'Človek, ne jezi se', ki bo potekalo v Cerkljem, primerno pa je za murne in MČ-je, GG-je, PP-je in grče - skratka za vse starostne skupine.

Več informacij na <http://cnjs.rutka.net>.

11. februar 2010

Dveurna delavnica - MZT Ljubljana

Še ena iz sklopa četrtkovih dveurnih delavnic, tokrat na temo "Kako učiti orientacijo". Za vodstvo, PP+. V Ljubljani, predvidoma ob 18. uri.

27.-28. marec 2010

33. Nočno orientacijsko tekmovanje - NOT 2010 - RMT Ljubljana

Kot ponavadi bo NOT potekal v okolici Ljubljane. Močvirci obljublajo, da se boste lahko pomerili v topotestih, vrisovanju, testu prve pomoči, signalizaciji Morsejeve abecede, prehodu minskega polja in v hitrostni etapi.

Dogajanje lahko spremljate na NOT-ovi strani: <http://not.rutka.net>. Več informacij: jan295@gmail.com.

Foto: Sini

29. in 30. januar 2010

ZOT - Zimsko orientacijsko tekmovanje - Rod XI. SNOUB Maribor

Več informacij še ni znanih.

Foto: Žan Kuralt

11. februar 2010

MZT žur - MZT Ljubljana

Vsakoletni MZT žur. Primerno za PP+ (16 let+). V Ljubljani.

27. marec 2010

Škalska liga, ka te briga 2010

Na dobro znani lokaciji pred OŠ Škale bomo skupaj praznovali že 10. obletnico tekmovanja. Namig: letošnja rdeča nit bo obarvana zelo »velenjsko«!

Več informacij kmalu na <http://skalska.rutka.net>.

17. april 2010

V mestu in naravi skačemo po travi - Taborniški fešival

Ljubljanski taborniki že štirinajstič zapored pripravljamo Taborniški fešival. Vabimo vas, da se nam v soboto, 17. aprila 2010, med 10. in 14. uro pridružite v parku Tivoli, da skupaj preživimo en nepozaben dan, poln čisto posebnih taborniških dogodivščin.

Ker sta sonce in dobra volja že naročena, potrebujemo za piko na i le še vašo družbo. Več nas bo, bolj bo pestro.

Kmalu sledi več informacij, če pa imate kakršnokoli vprašanje, nam lahko pišete na ana.britovsek@gmail.com.

PRAVLJIČNE POTI V ZGODOVINO

Irena Cerar

V knjigi je predstavljenih 50 ciljev za vodove izlete, ki so pokrajinsko in kulturnozgodovinsko izjemno raznoliki. Vodijo h gradovom, gradiščem, rimskodobnim spomenikom, mestnim obzidjem, vojaškim utrdbam, starim cerkvam in samostanom ter mlinom. S pomočjo knjige bodo otroci nevsiljivo spoznavali različne oblike naše kulturne dediščine in bogastvo ljudskih pripovedi.

Izhodišče za vsak potep je ljudska pravljica ali pripovedka, izlet pa nas popelje na kraje, omenjene v zgodbi, ki so dodatno predstavljeni s kakovostnimi fotografijami, preglednim zemljevidom ter opremljeni z vsemi potrebnimi podatki za pripravo in izvedbo »pravljične poti«. Predlagani izleti so različnih težavnostnih stopenj, od kratkih in nezahtevnih sprehodov do planinskih izletov v sredogorje, zato lahko v vodniku vsak taborniški vod najde svojim izkušnjam in željam primeren izletniški cilj.

Knjigo je ilustriralo deset vrhunskih ilustratorok in ilustratorjev (Suzi Bricelj, Mojca Cerjak, Milan Erič, Jelka Godec Schmidt, Ančka Gošnik Godec, Maša Kozjek, Polona Lovšin, Marjan Manček, Matjaž Schmidt in Gorazd Vahen), ki s svojo prepoznavno likovno govorico oživljajo ljudske pripovedi in jih dopolnjujejo.

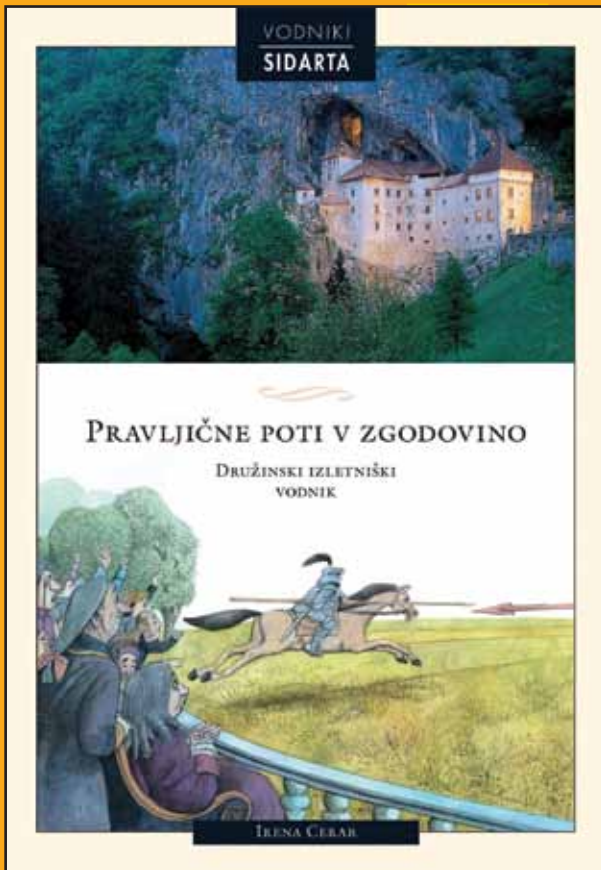
Izčrpna uvoda o pravljicnem in znanstvenem pogledu na preteklost naše dežele sta prispevali arheologinja dr. Verena Perko in etnologinja dr. Monika Kroječ, pod geografsko recenzijo pa se je podpisal mag. Borut Peršolja.

O avtorici

Irena Cerar (1970), diplomirana literarna komparativistka, je od leta 2004 odgovorna urednica otroške revije National Geographic Junior. Je avtorica številnih člankov in reportaž, objavljenih v revijah in časopisih Ciciban - Priloga za starše, Gea, Nedelo, Otrok in družina, Planinski vestnik, Samaritan, Sobotna priloga, Adria Inflight Magazine. Je planinska vodnica PZS in stalna sodelavka Mednarodnega festivala gorniškega filma, ki poteka pod okriljem Društva za gorsko kulturo.

Tehnični podatki: 256 strani (format 17 x 24 cm - 220 barvnih fotografij - 50 ilustracij - 50 zemljevidov)

Več informacij: Založba Sidarta, Marko Pintarič, tel. 01 561 34 73, 041 940 364, e-pošta: office@sidarta.si, Irena Cerar, tel. 041 880 880

DOTIK

SiNi

Narava ali mi?

Toliko je lepota sveta,
gozdovi, morja, gore, džungla,
travniki, puščave, led, jezera ...
res veliko lepega.

Vprašanje je, kako dolgo bo še tako,
saj nam ljudem se je čisto strgalo.
Neokrnjene narave in letnih časov skorajda več ni ...
samo tovarne, smog in okoli nas smeti.

Le upamo še lahko, da ljudje pridemo k pameti ...
preden narava se res ne razjezi
in nas izbriše s svoje poti.

Narava je čarobna sreča sredi neumnosti ljudi!

Tudi najmlajši tabornik se znajde. Rodov izlet RMT. Foto: Aljaž Gaberšek

Biti grča ne pomeni biti ne gibčen. Igrarija RPG. Foto: SiNi

V dobri družbi ni nikoli dolgčas. Rodov izlet RMT. Foto: Aljaž Gaberšek

Prodajalec Blaž na dobrovoljskem sem-nju. 55-letnica RDV. Foto: Neža Zaječ

V vojaškem muzeju Pivka. Rodov izlet RMT. Foto: Ajda Lampe

Na Voglu je ta čas 20 km urejenih prog in več kot 90 cm snega, na Kobli do 70 cm, na smučišču Senožeti pa je ta vikend središče sveta v telemark smučanju.

V Bohinju velja $2+1=1$. Ena karta za dve smučišči in vodni park v Bohinju.

Ali še vedno ne veste, kam na zimovanje ali na rodovo smučanje ob koncu tedna? Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju pravi odgovor na vprašanje.

Ne odlašajte, čimprej pokličite 041/ 490 888 in si zagotovite prostor.